YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
(ensimmäinen jaosto)

18 päivänä maaliskuuta 2009 *

Asiassa T-299/05,

Shanghai Excell M&E Enterprise Co. Ltd, kotipaikka Shanghai (Kiina), ja

Shanghai Adeptech Precision Co. Ltd, kotipaikka Huaxin Town (Kiina),

edustajinaan solicitor R. MacLean ja asianajaja E. Gybels,

kantajina,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään J.-P. Hix, avustajanaan asianajaja G. Berrisch,

vastaajana,

jota tukee

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään aluksi K. Talabér-Ritz ja E. Righini, sittemmin H. van Vliet ja Talabér-Ritz,

väliintulijana,

jossa on kyse lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen muun muassa Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien elektronisten vaakojen tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 2605/2000 muuttamisesta 28.4.2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 692/2005 (EUVL L 112, s. 1) 1 ja 2 artiklan kumoamista koskevasta vaatimuksesta,

EUROOPAN YHTEISÖJEN
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili (esittelevä tuomari) sekä tuomarit F. Dehousse ja I. Wiszniewska-Białecka,

kirjaaja: hallintovirkamies K. Pocheć,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 20.5.2008 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

A *Alkuperäinen tutkimus ja alkuperäinen asetus*

1 Neuvosto antoi 27.11.2000 asetuksen (EY) N:o 2605/2000 lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta, Korean tasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien elektronisten vaakojen tuonnissa (EYVL L 301, s. 42; jäljempänä alkuperäinen asetus).

2 Mainitun asetuksen antamiseen johtaneen tutkimuksen (jäljempänä alkuperäinen tutkimus) aikana komissio tutki erityisesti sitä, oliko näistä kolmesta maasta peräisin olevien tiettyjen elektronisten vaakojen, joiden käyttöalue ei ylitä 30:tä kiloa ja jotka oli tarkoitettu vähittäiskauppaan ja joissa oli elektroninen painon, yksikköhinnan ja maksettavan hinnan näyttö (riippumatta siitä, olivatko ne varustettu laitteella näiden tietojen tulostamiseksi) (jäljempänä elektroniset vaa'at) tuonnissa Euroopan yhteisöön kyse polkumyynnistä.

3 Kiinan osalta kolme vientiä harjoittavaa tuottajaa päätti tehdä yhteistyötä tutkimuksessa, ja niihin sovellettiin yksilöllistä kohtelua. Nämä kolme yritystä pyysivät, että heille myönnettäisiin polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 27.4.1998 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 905/98 (EYVL L 128, s. 18), sellaisena kuin se on oikaistuna (jäljempänä perusasetus), 2 artiklan 7 kohdan mukainen markkinataloudessa toimivan yrityksen asema. Neuvosto katsoi kuitenkin, että mainitun asetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa asetetut edellytykset eivät täyttyneet, ja hylkäsi tämän pyynnön. Tämän seurauksena oli välttämätöntä verrata perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien vientihintoja markkinataloutta toteuttavalle vertailumaalle määritettyyn normaaliarvoon (alkuperäisen asetuksen johdanto-osan 45–48 ja 52 perustelukappale).

4 Toimielimet katsoivat, että Indonesia oli normaaliarvon määrittämiseksi sopivin markkinataloutta toteuttava kolmas maa (alkuperäisen asetuksen johdanto-osan 49 ja 50 perustelukappale). Mainittu arvo määritettiin siten perusasetuksen 2 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaan indonesialaiselle yritykselle, PT Toshiba TEC Corporation Indonesialle (jäljempänä Toshiba Indonesia), määritetyn normaaliarvon perusteella (alkuperäisen asetuksen johdanto-osan 53 perustelukappale).

5 Neuvosto vertasi normaaliarvoa vapaasti tehtaalla -vientihintaan samassa kaupan portaassa, minkä perusteella voitiin osoittaa, että kyseisillä kolmella vientiä harjoittavalla tuottajalla oli 9–12,8 prosentin polkumyyntimarginaali (alkuperäisen asetuksen johdanto-osan 58 perustelukappale).

6 Kun otettiin huomioon kaikkien muiden kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien vähäinen yhteistyö, jäännöspolkumyyntimarginaali vahvistettiin niiden osalta samalle tasolle kuin korkein yksittäinen vain yhtä, yhteistyötä tehneiden yritysten valmistamaa elektronista vaakamallia koskeva marginaali, eli 30,7 prosenttiin.

7 Tämän seurauksena alkuperäisen asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa määrättiin kolmelle yhteistyötä tehneelle kiinalaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle yksilölliset polkumyyntitullit, joista korkein oli 12,8 prosenttia, ja kaikille muille kiinalaisille yrityksille 30,7 prosentin tulli.

B *Uudelleentarkastelumenettely*

8 Kantajat, Shanghai Excell M&E Enterprise Co. Ltd:hen (jäljempänä Shanghai Excell) etuyhteydessä olevat yritykset ja Shanghai Adeptech Precision Co. Ltd (jäljempänä Shanghai Adeptech), valmistavat Kiinassa elektronisia vaakoja. Shanghai Excell ja Shanghai Adeptech aloittivat elektronisten vaakojen viennin Euroopan yhteisöön kesäkuussa 2003. Niihin sovellettiin 30,7 prosentin polkumyyntitullia.

9 Kantajat ovat esittäneet komissiolle alkuperäisen asetuksen uudelleentarkastelua koskevan pyynnön perusasetuksen 11 artiklan 4 kohdan mukaisena ”uutena viejänä”. Ne esittivät, etteivät ne olleet vieneet elektronisia vaakoja yhteisöön alkuperäisen tutkimuksen aikana eli 1.9.1998–31.8.1999 (jäljempänä alkuperäinen tutkimusajanjakso) ja että ne eivät ole olleet etuyhteydessä yhteenkään niistä vientiä harjoittavista tuottajista, joihin sovelletaan edellä mainittuja toimenpiteitä.

10 Komissio aloitti kantajia koskevan uudelleentarkastelun lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen muun muassa Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien elektronisten vaakojen tuonnissa annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 2605/2000 liittyvän uutta viejää koskevan tarkastelun vireillepanosta, kahden kyseisen maan viejän

tuotteiden tuontiin sovellettavan tullin kumoamisesta ja tällaisen tuonnin kirjaamisvelvoitteesta 2.8.2004 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1408/2004 (EUVL L 256, s. 8). Niiden elektronisia vaakoja koskeva 30,7 prosentin polkumyyntitulli kumottiin, ja komissio määräsi tulliviranomaiset ryhtymään tarpeellisiin toimenpiteisiin mainittujen vaakojen tuonnin kirjaamiseksi; kirjaamisen piti päättyä yhdeksän kuukauden kuluttua asetuksen N:o 1408/2004 voimaantulopäivästä.

11 Komissio lähetti 23.2.2005 kantajille kirjeen, jossa se esitti syyt, joiden perusteella sillä oli aikomus myöntää näille yksilöllinen kohtelu ja määrätä niille 54,8 prosentin polkumyyntitulli. Kantajat riitauttivat 7.3.2005 päivätyllä kirjeellä komission kannan.

C *Riidanalainen asetus*

12 Neuvosto antoi 28.4.2005 asetuksen (EY) N:o 692/2005 lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen muun muassa Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien elektronisten vaakojen tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 2605/2000 muuttamisesta (EUVL L 112, s. 1; jäljempänä riidanalainen asetus).

13 Riidanalaisessa asetuksessa neuvosto vahvisti, että kantajat olivat perusasetuksen 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja uusia viejiä (johdanto-osan 9–11 perustelukappale).

14 Neuvosto katsoi, että koska kantajien kotipaikka oli Kiinassa, normaaliarvo oli, samoin kuin alkuperäisessä asetuksessa, määritettävä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti, koska kantajat eivät täyttäneet mainitun asetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan kahta ensimmäistä kriteeriä ja koska niiden elektronisten

vaakojen valmistus ja myynti ei siten tapahtunut markkinatalousolosuhteissa (johdanto-osan 12–26 perustelukappale). Neuvosto katsoi silti, että kantajat täyttivät perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa mainitut edellytykset yksilöllisen kohtelun myöntämiselle (johdanto-osan 27 ja 28 perustelukappale).

15 Kuten alkuperäisessä asetuksessa, neuvosto laski normaaliarvon perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti samankaltaisessa valtiossa, Indonesiassa, vahvistetun hinnan tai laskennallisen arvon perusteella. Normaaliarvo laskettiin Toshiba Indonesian ilmoittamien tietojen perusteella.

16 Neuvosto vertasi normaaliarvoa vapaasti tehtaalla -vientihintaan samassa kaupan portaassa ja otti perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti huomioon hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat eroavuudet (johdanto-osan 42–45 perustelukappale). Edelleen neuvosto vertasi jokaisen kyseessä olevan tuotetyypin keskimääräistä painotettua normaaliarvoa keskimääräiseen painotettuun vientihintaan ja päätyi 52,6 prosentin polkumyyntimarginaaliin (johdanto-osan 55 ja 56 perustelukappale).

17 Tämän seurauksena riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa määrättiin kantajien yhteisöön tapahtuvalle tuonnille 52,6 prosentin polkumyyntitulli.

18 Riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa sovellettiin asetuksen N:o 1408/2004 3 artiklan mukaisesti samansuuruisia tulleja takautuvasti kirjattuun tuontiin. Kantajille määrättiin näin 52,6 prosentin tulli elokuusta 2004 lähtien. Edelleen riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa määrättiin Euroopan unionin tulliviranomaisia lopettamaan kantajien tuonnin kirjaaminen.

19 Riidanalainen asetus tuli sen 2 artiklan mukaisesti voimaan päivän sen jälkeen, kun se oli julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä, eli 4.5.2005.

20 Alkuperäisellä asetuksella määrättyjen tullien, sellaisena kuin ne olivat muutettuna riidanalaisella asetuksella, voimassaolo päättyi perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti 1.12.2005. Yhteisön teollisuus ei tullien voimassaolon tulevaa päättymistä koskevan ilmoituksen julkaisemisen jälkeen vaatinut perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan nojalla toimenpiteiden, joiden soveltaminen päättyy, uudelleentarkastelua.

Asian käsittely ja asianosaisten vaatimukset

21 Kantajat nostivat käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 26.7.2005 jätetyllä kannekirjelmällä.

22 Komissio pyysi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 18.11.2005 jätetyllä asiakirjalla saada osallistua asian käsittelyyn väliintulijana tukeakseen neuvoston vaatimuksia. Tämä väliintuloa koskeva hakemus hyväksyttiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtajan 12.1.2006 antamalla määräyksellä.

23 Kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin, esittelevä tuomari siirrettiin ensimmäiseen jaostoon, joten esillä oleva asia annettiin tämän jaoston käsiteltäväksi.

24 Osana ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklan mukaisia prosessinjohtotoimia tuomioistuin pyysi 19.3.2008 asianosaisia vastaamaan tiettyihin

kirjallisiin kysymyksiin ja toimittamaan sille tiettyjä asiakirjoja. Kantajat täyttivät nämä pyynnöt annetussa määräajassa.

25 Neuvosto ilmoitti 15.4.2008 päivätyllä kirjeellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle, ettei se voinut täyttää näitä pyyntöjä, ja väitti, että tietyt pyydetyistä asiakirjoista olivat luottamuksellisia ja että ne olivat joka tapauksessa komission hallussa. Lisäksi neuvosto esitti, että kantajilla ei ollut enää oikeussuojan tarvetta.

26 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin velvoitti 7.5.2008 antamallaan määräyksellä työjärjestyksen 65 artiklan b alakohdan, 66 artiklan 1 kohdan ja 67 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti neuvoston ja komission toimittamaan eräät pyydetyistä asiakirjoista sekä liittämään niihin tietyt selvitykset ja määräsi, että niitä ei tässä vaiheessa annettaisi tiedoksi kantajille. Neuvosto ja komissio täyttivät tämän pyynnön annetussa määräajassa. Ne kuitenkin ilmoittivat, että ne pitävät mainittuja asiakirjoja ehdottoman luottamuksellisina siltä osin kuin ne sisälsivät Toshiba Indonesiaa koskevia arkaluonteisia kaupallisia tietoja.

27 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäinen jaosto päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen menettelyn.

28 Asianosaisten suulliset lausumat ja niiden vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 20.5.2008 pidetyssä istunnossa.

29 Istunnossa kantajat antoivat suostumuksensa sille, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi tarvittaessa käyttää neuvoston ja komission luottamuksellisina pitämien asiakirjojen, joita ei ollut annettu tiedoksi kantajille, sisältämiä tietoja, ja tämä kirjattiin istunnon pöytäkirjaan. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole

kuitenkaan pitänyt tämän tuomion kannalta välttämättömänä käyttää muita kuin niitä tietoja, jotka ovat olleet kantajien käytettävissä.

30 Istunnossa kantajat myös luopuivat yhdeksännestä kanneperusteestaan, joka koski riidanalaisessa asetuksessa tapahtunutta virhettä niiden tunnistamisessa, ja myös tämä kirjattiin istunnon pöytäkirjaan.

31 Edelleen istunnossa kävi ilmi, että asiakirjat, jotka kantajat olivat 19.3.2008 tehdyn pyynnön perusteella toimittaneet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle, eivät olleet niitä, joita oli pyydetty. Neuvosto pyysi lupaa jättää jäljennöksen näistä asiakirjoista, jotka ovat osa hallinnollista asiakirja-aineistoa ja jonka kantajat ovat toimittaneet sille riidanalaisen asetuksen antamiseen johtaneen tutkimuksen aikana. Kantajat vastustivat jäljennöksen jättämistä, ja tämä kirjattiin istunnon pöytäkirjaan. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin asetti kantajille määräajan jättää huomautuksensa kyseisistä asiakirjoista ja niiden mahdollisesta liittämisestä aineistoon.

32 Kantajat jättivät 30.5.2008 huomautuksensa edellisessä kohdassa tarkoitetuista asiakirjoista ja toistivat vastustavansa niiden liittämistä aineistoon. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin, joka katsoi, että se, että neuvosto toimittaa kyseiset asiakirjat, ainoastaan korjaa kantajien huolimattomuuttaan tai tahallisesti tekemän virheen, arvioi kuitenkin niiden liittämisen aineistoon sopivaksi.

33 Neuvosto jätti 6.6.2008 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon korjauksen, joka koski niitä tietoja, jotka se oli toimittanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle tämän 7.5.2008 antaman määräyksen jälkeen. Komissio ilmoitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle 6.6.2008 päivätyllä kirjeellä, että selityksiä, jotka se oli antanut mainitun määräyksen johdosta, oli korjattava neuvoston toimittaman korjauksen valossa.

34 Kantajat ovat 10.7.2008 jättäneet kyseiseen korjaukseen liittyvät huomautuksensa.

35 Suullinen menettely päätettiin 24.9.2008.

36 Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen asetuksen siltä osin kuin se koskee niitä

– velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

37 Kirjelmissään neuvosto vaatii komission tukemana, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– hylkää kanteen

– velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

38 Kirjeessään, joka on päivätty 15.4.2008, neuvosto vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– toteaa, että lausunnon antaminen raukeaa, koska kantajilla ei ole enää oikeussuojan tarvetta menettelyn jatkamiseen

– velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Lausunnon antamisen raukeamista koskeva vaatimus

A *Asianosaisten lausumat*

39 Neuvosto esittää, että kantajien elektronisiin vaakoihin ei sovellettu mitään polkumyyntitullia alkuperäisen asetuksen voimassaolon päättymisestä, eli 1.12.2005, lähtien. Lisäksi jäsenvaltioista kerätyistä tiedoista ilmenee yhtäältä, että nämä olivat pidättäneet hyvin pieniä määriä riidanalaisella asetuksella määrätyistä polkumyyntitulleista, ja toisaalta, että näitä vähäisiä määriä eivät olleet maksaneet kantajat vaan sellaiset tuojat, jotka eivät ole etuyhteydessä kantajiin.

40 Tämän vuoksi neuvosto arvioi, että riidanalaisen asetuksen kumoamisella ei ole mitään oikeudellista vaikutusta kantajiin, joilla siten ei ole enää oikeussuojan tarvetta menettelyn jatkamiseen.

41 Kantajat katsovat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ei pitäisi tutkia neuvoston argumenttia sen myöhäisyyden vuoksi. Lisäksi ne vahvistavat, etteivät ne olleet maksaneet mitään riidanalaisella asetuksella määrätyn suuruista polkumyyntitullia. Ne katsovat kuitenkin, että hyvin korkeiden polkumyyntitullien määrääminen niiden elektronisille vaa'oille lähes viiden kuukauden jaksoksi on johtanut siihen, että niiden myyntiponnistelut Euroopassa ovat epäonnistuneet, mikä nimenomaan selittää sen, että tuojat ovat suorittaneet vain hyvin vähäisen osan polkumyyntitulleista. Lisäksi kantajat korostavat, että niillä on yhä oikeussuojan tarve, sillä ne aikovat vedota riidanalaisen asetuksen lainvastaisuuteen myöhemmässä vahingonkorvauskanteessa.

B *Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta*

42 Niiden kanteen tutkittavaksi ottamista koskevien edellytysten, erityisesti oikeussuojan tarpeen puuttumisen, osalta, jotka kuuluvat ehdottomiin prosessinedellytyksiin, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehtävänä on tutkia omasta aloitteestaan, onko kantajilla intressi saada riidanalainen päätös kumotuksi (yhdistetyt asiat T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00–T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00–T-259/00, T-265/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, T-274/00–T-276/00, T-281/00, T-287/00 ja T-296/00, Gruppo ormeggiatori del porto di Venezia ym. v. komissio, määräys 10.3.2005, Kok., s. II-787, 22 kohta). Neuvoston esittämä väite voidaan siten tutkia tarvitsematta ottaa kantaa sen väitettyyn myöhäisyyteen.

43 Tältä osin on huomautettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kantajan oikeussuojan tarpeen on kanteen kohteen kannalta oltava olemassa kannetta nostettaessa, tai muuten kanne jätetään tutkimatta. Tämän oikeudenkäynnin kohteen on oikeussuojan tarpeen tavoin pysyttävä voimassa tuomioistuimen ratkaisun julistamiseen saakka, tai muuten lausunnon antaminen asiassa raukeaa, ja tämä voimassa pysyminen edellyttää sitä, että kanne voi mahdollisesti tuottaa kantajalle jotakin hyötyä (ks. yhdistetyt asiat C-373/06 P, C-379/06 P ja C-382/06 P, Flaherty ym. v. komissio, tuomio 17.4.2008, Kok., s. I-2649, 25 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

44 Käsiteltävänä olevassa asiassa kantajilla oli neuvoston mukaan oikeussuojan tarve silloin, kun kanne nostettiin, mutta se lakkasi myöhemmin, sillä alkuperäisen asetuksen, ja näin ollen myös riidanalaisen asetuksen, voimassaolon päättymisestä 1.12.2005 lähtien riidanalaisen asetuksen mahdollinen kumoaminen ei tuottaisi kantajille mitään hyötyä yhtäältä siksi, että tätä asetusta ei sovelleta enää kantajien yhteisötuontiin, ja toisaalta siksi, että koska kantajat eivät olleet aikaisemmin maksaneet mitään mainittuun asetukseen perustuvaa polkumyyntitullia, niille ei sen kumoamisen välittömänä seurauksena palautettaisi mitään rahamäärää.

45 Kun otetaan huomioon käsiteltävänä olevan tapauksen olosuhteet, neuvoston kanta on kuitenkin useista syistä hylättävä.

46 Ensinnäkin on tarkennettava, että kumottavaksi vaaditun säädöksen voimassaolon päättyminen oikeudenkäynnin aikana ei sellaisenaan luo yhteisön tuomioistuimille velvollisuutta todeta, että lausunnon antaminen asiassa raukeaa sen takia, että kohde tai oikeussuojan tarve puuttuvat silloin, kun tuomio julistetaan (ks. vastaavasti asia C-362/05 P, Wunenburger v. komissio, tuomio 7.6.2007, Kok., s. I-4333, 47 kohta).

47 Tältä osin on todettava, että neuvosto ei ole muodollisesti peruuttanut riidanalaista asetusta (ks. vastaavasti edellä 46 kohdassa mainittu asia Wunenburger v. komissio, tuomion 48 kohta).

48 Toiseksi yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä seuraa, että kantajalla voi myös säilyä intressi vaatia yhteisön toimielimen toimen kumoamista, jotta voitaisiin välttää se, että kyseistä tointa väitetysti rasittava lainvastaisuus toistuu tulevaisuudessa (edellä 46 kohdassa mainittu asia Wunenburger v. komissio, tuomion 50 kohta; ks. myös vastaavasti asia 53/85, AKZO Chemie v. komissio, tuomio 24.6.1986, Kok., s. 1965, Kok. Ep. VIII, s. 675, 21 kohta ja asia 207/86, Apesco v. komissio, tuomio 26.4.1988, Kok., s. 2151, 16 kohta).

49 Tällainen oikeussuojan tarve ilmenee EY 233 artiklan ensimmäisestä kohdasta, jonka nojalla toimielimen, jonka toimi on kumottu, on toteutettava tuomion täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet (edellä 46 kohdassa mainittu asia Wunenburger v. komissio, tuomion 51 kohta).

50 Tällainen oikeussuojan tarve voi kuitenkin olla olemassa vain silloin, kun väitetty lainvastaisuus voi toistua tulevaisuudessa riippumatta olosuhteista siinä asiassa, joka johti kantajan nostamaan kanteeseen (edellä 46 kohdassa mainittu asia Wunenburger v. komissio, tuomion 52 kohta).

51 Kumoamiskanteessa, jonka nostajina ovat käsiteltävänä olevan asian tapaan yritykset, joihin on sovellettu polkumyyntitullia uudelleentarkastelumenettelyn jälkeen, on kuitenkin kyseessä tällainen tilanne, vaikka kyseistä tullia ei enää sovelleta, sillä yritykset riitauttavat tullin määräämiseen johtaneen menettelyn. Polkumyynnin esiintymistä koskevasta arvioinnista poiketen uudelleentarkastelua koskevat menettelytavat voivat nimittäin toistua vastaavanlaisissa menettelyissä tulevaisuudessa, joten kantajilla on edelleen oikeussuojan tarve riidanalaista asetusta vastaan, vaikka asetuksella ei olisikaan enää vaikutusta niihin, kun otetaan huomioon niihin kohdistuvien tulevien polkumyyntimenettelyjen mahdollisuus (ks. vastaavasti edellä 46 kohdassa mainittu asia Wunenburger v. komissio, tuomion 56–59 kohta).

52 Tältä osin on huomattava, että käsiteltävänä olevan kanteen tapauksessa kantajat riitauttavat useissa kohdin sen menetelmän, jonka neuvosto on riidanalaisessa asetuksessa valinnut sen ratkaisemiseksi, täyttivätkö kantajat markkinataloudessa toimivaksi yritykseksi luokittelemista koskevat edellytykset, samoin kuin niiden polkumyyntimarginaalin laskemiseksi valitun menetelmän; näitä menetelmiä voidaan käyttää vastaavissa menettelyissä tulevaisuudessa.

53 Kolmanneksi kantaja voi säilyttää intressin vaatia sitä suoraan koskevan toimen kumoamista saadakseen yhteisöjen tuomioistuimet toteamaan, että sitä kohtaan on menetelty lainvastaisesti, jotta tällainen toteamus voisi toimia mahdollisen vahingonkorvauskanteen, jolla pyrittäisiin korjaamaan riittävällä tavalla riidanalaisella toimella aiheutettu vahinko, perustana (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat C-68/94 ja C-30/95, Ranska ym. v. komissio, tuomio 31.3.1998, Kok., s. I-1375, 74 kohta).

54 Käsiteltävänä olevassa asiassa tilanne on tällainen. Riidanalaisella päätöksellä kantajien elektronisten vaakojen tuontiin sovellettiin nimittäin viiden kuukauden ajan polkumyyntitullia, joka oli lähes kaksinkertainen muihin kiinalaisiin tuottajiin verrattuna ja joka nosti niiden myyntihintaa yhteisössä yli 50 prosentilla.

55 Tässä tilanteessa kantajat säilyttävät intressin saada riidanalaisen päätöksen laittomuus todetuksi, sillä yhtäältä tämä toteaminen sitoisi yhteisöjen tuomioistuimia vahingonkorvauskannetta käsiteltäessä ja toisaalta se voisi muodostaa perustan mahdolliselle oikeudenkäynnin ulkopuolisille neuvoston ja kantajien välisille neuvotteluille, joilla pyrittäisiin korjaamaan kantajien kärsimä vahinko.

56 Neljänneksi neuvoston kannan hyväksyminen merkitsisi sitä, että hyväksyttäisiin, että sellaiset toimielinten toimet, joilla on määräaikainen vaikutus ja joiden voimassaolo päättyy kumoamiskanteen nostamisen jälkeen mutta ennen kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antaa lopullisen ratkaisun, eivät olisi lainkaan tuomioistuinvalvonnan piirissä, elleivät ne olisi antaneet aihetta rahamäärien perimiseen.

57 Tällainen tilanne on kuitenkin ristiriidassa EY 230 artiklan tarkoituksen kanssa; tämän artiklan mukaan yhteisöjen tuomioistuimet tutkivat Euroopan parlamentin ja neuvoston yhdessä toteuttamien toimien sekä neuvoston, komission ja Euroopan keskuspankin (EKP) toimien laillisuuden, suosituksia ja lausuntoja lukuun ottamatta, samoin kuin Euroopan parlamentin sellaisten toimien laillisuuden, joiden tarkoituksena on tuottaa oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin. Yhteisö on nimittäin oikeusyhteisö, koska sekä sen jäsenvaltiot että sen toimielimet ovat sellaisen valvonnan alaisia, jonka kohteena on niiden toteuttamien toimien yhteensoveltuvuus perustuslakia vastaavan asiakirjan eli perustamissopimuksen ja sen perusteella johdetun lainsäädännön kanssa (ks. vastaavasti asia 294/83, Les Verts v. parlamentti, tuomio 23.4.1986, Kok., s. 1339, Kok. Ep. VII, s. 551, 23 kohta).

58 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että kantajat ovat säilyttäneet oikeussuojan tarpeensa.

Asiakysymys

59 Kantajat vetoavat kanteensa tueksi kahdeksaan kanneperusteeseen, joista tietyt voidaan käsitellä yhdessä. Ensimmäinen kanneperuste koskee perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisen alakohdan rikkomista. Toinen kanneperuste koskee perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan rikkomista. Kolmas kanneperuste koskee perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan toisen luetelmakohdan rikkomista. Neljäs kanneperuste koskee perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdan rikkomista. Viides ja kahdeksas kanneperuste koskevat perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan rikkomista. Lopuksi kuudes ja seitsemäs kanneperuste koskevat perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan rikkomista.

60 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo sopivaksi käsitellä ensin toisen ja kolmannen kanneperusteen.

A *Toinen ja kolmas kanneperuste, jotka koskevat perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen ja toisen luetelmakohdan rikkomista*

61 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdassa säädetään, että poiketen siitä, mitä saman artiklan 1–6 kohdassa esitetään, muussa kuin markkinatalousmaista peräisin olevan tuonnin tapauksessa normaaliarvo määritetään lähtökohtaisesti kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, käytettävän hinnan tai laskennallisen arvon perusteella.

62 Mainitun asetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdassa kuitenkin säädetään seuraavaa:

”[Venäjältä] ja [Kiinasta] peräisin olevaa tuontia koskevassa polkumyyntitutkimuksessa normaaliarvo määritetään 1–6 kohdan mukaisesti, jos voidaan yhden tai useamman tutkimuksen kohteena olevan tuottajan asianmukaisesti perusteltujen vaatimusten perusteella sekä c alakohdassa olevien perusteiden ja menettelyjen mukaisesti osoittaa, että kyseinen tuottaja tai kyseiset tuottajat toimivat markkinatalousolosuhteissa asianomaisen samankaltaisen tuotteen valmistuksen ja myynnin osalta. Muussa tapauksessa sovelletaan [2 artiklan 7 kohdan] a alakohdan säännöksiä.”

63 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa säädetään vielä seuraavaa:

”Edellä [2 artiklan 7 kohdan] b alakohdan mukainen vaatimus on tehtävä kirjallisesti ja sen on sisällettävä riittävästi todisteita siitä, että tuottaja toimii markkinatalousolosuhteissa, mikä merkitsee, että:

– yritysten hintoja, kustannuksia sekä tuotantopanoksia kuten raaka-aineita ja teknologian ja työvoiman kustannuksia, tuotantoa, myyntiä ja investointeja koskevat päätökset tehdään markkinoihin perustuvien tarjontaa ja kysyntää heijastavien viitteiden perusteella sekä ilman merkittävää valtion puuttumista tässä suhteessa, ja että kustannukset ja huomattavat tuotantopanokset heijastavat merkittävässä määrin niiden arvoa markkinoilla;

– yrityksillä on yksi ainoa selkeä kirjanpito, joka on riippumattoman tarkastuksen kohteena kansainvälisten kirjanpitonormien mukaisesti ja jota sovelletaan kaikkeen toimintaan;

– –

ja

– valuuttakurssien muuttaminen suoritetaan markkinahintaan.

– –”

64 Kantajat ovat uudelleentarkastelun yhteydessä tehtävän tutkimuksen aloittamisesta lähtien pyytäneet saada markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman. Neuvosto on riidanalaisessa asetuksessa katsonut, että tämä pyyntö on hylättävä, koska kantajat eivät täytä kahta ensimmäistä edellisessä kohdassa mainituista kriteereistä (johdanto-osan 13–15 perustelukappale).

65 Näistä kriteereistä ensimmäisen osalta neuvosto arvioi riidanalaisessa asetuksessa, että useat seikat osoittavat valtion puuttuvan merkittävällä tavalla kantajien toimintaan. Näihin seikkoihin kuuluvat ensinnäkin se, että yhden kantajan yhtiöjärjestyksessä sallitaan se, että sen valtion määräysvallassa oleva kumppani, joka ei omista osuutta yhtiöstä ja joka on esitetty pelkkänä vuokranantajana, vaatii vahingonkorvausta, jos tuotantoa, myyntiä ja voittoja koskevia tavoitteita ei ole saavutettu, toiseksi se, että rakennusten kirjaaminen käyttöomaisuudeksi ja maankäyttöoikeuksiin liittyvien hankintamenojen poistamisen aloittaminen edellyttävät paikallisten viranomaisten lupaa, kolmanneksi se, että yksi kantajista ei ollut koskaan maksanut vuokraa maankäyttöoikeuksista, ja neljänneksi se, että yritys nauttii kolmannen osapuolen sille maksutta myöntämistä pankkitakauksista (riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 16 perustelukappale).

66 Neuvosto on riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 17 perustelukappaleessa katsonut toisen edellytyksen, jonka mukaan yritysten, jotka haluavat saada markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman, on näytettävä, että niillä on yksi ainoa selkeä kirjanpito, joka on riippumattoman tarkastuksen kohteena kansainvälisten kirjanpitonormien mukaisesti ja jota sovelletaan kaikkeen toimintaan, osalta, että kantajat eivät noudata eräitä International Accounting Standards Boardin antamia ”International Accounting Standards” -sääntöjä (kansainväliset tilintarkastusstandardit, jäljempänä IAS).

67 IAS 1:n osalta neuvosto on arvioinut, että kantajat eivät noudattaneet kolmea kirjanpidon perusperiaatetta: suoriteperusteisuutta, varovaisuutta ja sisältöpainotteisuutta. Neuvoston mukaan kantajat eivät noudattaneet vaihto-omaisuutta koskevaa IAS 2 -standardia, niiden rakennuksia ei kirjattu eikä niitä koskevia poistoja tehty IAS 16:n mukaisesti, niiden maankäyttöoikeuksiin liittyviä hankintamenoja ei poistettu IAS 38:n mukaisesti, kantajat rikkoivat IAS 21 -standardia valuuttakurssien muutosten vaikutuksista ja IAS 36 -standardia omaisuuserien arvon alentumisesta ja useissa kantajien tilintarkastuskertomuksissa mainittiin vaihto-omaisuuteen liittyvät kirjanpito-ongelmat ja ilmoitettiin, että yritys ei ollut vahvistanut omaisuuserien arvon alentumiseen liittyvää erityistä menettelyä. Neuvosto on myös katsonut, että se seikka, että tilintarkastuskertomuksissa ei ole mainintaa useimmista IAS-standardien noudattamatta jättämisistä, osoittaa, ettei niiden tilintarkastuksia ole tehty kansainvälisten normien mukaisesti (riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 17 ja 18 perustelukappale).

1. *Asianosaisten lausumat*

68 Kantajat huomauttavat, että neuvoston riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 12–26 perustelukappaleessa esittämät arviot, joiden mukaan ne eivät täyttäneet kahta ensimmäistä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa mainituista edellytyksistä, ovat virheellisiä.

69 Toisen kanneperusteen osalta kantajat huomauttavat, että neuvoston riidanalaisessa asetuksessa esittämä analyysi yhtäältä siitä, tehdäänkö tuotantopanosten hintoja ja kustannuksia koskevat päätökset tarjonnasta ja kysynnästä kertovien markkinasignaalien perusteella ilman valtion merkittävää puuttumista tässä suhteessa, ja toisaalta siitä,

heijastavatko tärkeimpien tuotantopanosten kustannukset merkittävässä määrin niiden arvoa markkinoilla, on ilmeisen virheellinen.

70 Kolmannen kanneperusteen osalta kantajat huomauttavat, että neuvosto on riidanalaisessa asetuksessa virheellisesti katsonut, että ne eivät täyttäneet perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa säädettyä toista edellytystä, jonka mukaan yrityksillä, jotka pyytävät saada markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman, on oltava yksi ainoa kirjanpito, joka on kansainvälisten kirjanpitonormien mukaisesti riippumattoman tarkastuksen kohteena ja jota sovelletaan kaikkeen toimintaan.

71 Tältä osin kantajat huomauttavat, että koska komission käsiteltävänä olevaan asiaan soveltamia kirjanpitonormeja, eli IAS:iä, ei ole saatettu voimaan Kiinassa, minkään tässä maassa asuvan yhtiö ei tarvitse noudattaa niitä. Siten jos niiden soveltamista edellytetään, yksikään kiinalaisyritys ei voisi saada markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa. Lisäksi IAS:n noudattaminen ei kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta 19.7.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 (EYVL L 243, s. 1) mukaan ole myöskään yhteisössä pakollista kuin tietyille yhtiöille; ja näin on vasta 1.1.2005 lukien.

72 Lisäksi kantajat huomauttavat, että asetukseen N:o 905/98, jolla markkinataloudessa toimivan yrityksen käsite sisällytettiin perusasetukseen, liittyvässä neuvoston pöytäkirjassa komissiota pyydetään soveltamaan asetusta siten, että kaikilla yrityksillä on niiden koosta riippumatta samat mahdollisuudet hyötyä sen säännöksistä. Yhteisön toimielimet vaativat kuitenkin, että kantajien kirjanpito on yhdenmukainen sellaisen erittäin ankaran normin kanssa, jota niiden pieninä ja keskisuurina yrityksinä oli mahdotonta noudattaa.

73 Kantajat moittivat sitä, että yhteisön toimielimet eivät ole niiden useista pyynnöistä huolimatta yrittäneet soveltaa muita kansainvälisesti tunnustettuja normeja, ja huomauttavat, että kun komissio suoritti tarkastusta Shanghai Adeptechin tiloissa, komissio pyysi tämän yhtiön tilintarkastajia poistumaan väliaikaisesti tiloista ja vei näin

mainitulta yhtiöltä kaikki mahdollisuudet selittää sen kirjanpidon yhdenmukaisuutta kansainvälisten standardien kanssa.

74 Kantajat huomauttavat vielä, että neuvosto on tehnyt ilmeisen arviointivirheen kahden yhtiön tarkastettuja kirjanpitoja arvioidessaan, kun se on riidanalaisessa asetuksessa soveltanut epätarkoituksenmukaisia kirjanpitonormeja, kuten IAS:ia, eikä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa mainittuja ”kansainvälisiä kirjanpitonormeja”.

75 Neuvosto vastaa, että toinen ja kolmas kanneperuste on hylättävä perusteettomina.

2. *Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta*

76 Sekä siitä, että 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan neljännen ja viidennen luetelmakohdan välissä on käytetty sanaa ”ja”, että siinä mainittujen edellytysten luonteesta seuraa, että ne ovat kumulatiivisia, joten jos markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa pyytävä tuottaja ei täytä yhtä näistä edellytyksistä, sen vaatimus on hylättävä (asia T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomio 28.10.2004, Kok., s. II-3663, 54 kohta).

77 Näin ollen koska neuvosto on riidanalaisessa asetuksessa katsonut, että kantajien markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman saamista koskeva pyyntö oli hylättävä, siitä syystä, että ne eivät täyttäneet kumpaakaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa mainituista ensimmäisestä kahdesta edellytyksestä (johdanto-osan 13–15 perustelukappale), käsiteltävänä olevat kanneperusteet voisivat johtaa riidanalaisen asetuksen kumoamiseen vain silloin, jos molemmat niistä hyväksyttäisiin.

78 Tässä tilanteessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi, että kolmas kanneperuste on syytä tutkia ensin.

79 Tältä osin on aluksi huomattava, että yhteisön toimielimillä on kauppapoliittisten suojatoimenpiteiden osalta laaja harkintavalta, koska ne taloudelliset, poliittiset ja oikeudelliset tilanteet, joita niiden on arvioitava, ovat monitahoisia (asia T-162/94, NMB France ym. v. komissio, tuomio 5.6.1996, Kok., s. II-427, 72 kohta; asia T-97/95, Sinochem v. neuvosto, tuomio 29.1.1998, Kok., s. II-85, 51 kohta; asia T-118/96, Thai Bicycle v. neuvosto, tuomio 17.7.1998, Kok., s. II-2991, 32 kohta; asia T-340/99, Arne Mathisen v. neuvosto, tuomio 4.7.2002, Kok., s. II-2905, 53 kohta ja edellä 76 kohdassa mainittu asia Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomion 48 kohta).

80 Tästä seuraa, että yhteisöjen tuomioistuinten tällaisiin toimielinten arviointeihin kohdistaman valvonnan on rajoituttava vain siihen, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riidanalaisen ratkaisun perustana olleet tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, ettei näitä tosiseikkoja ole arvioitu ilmeisen väärin tai ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin (asia 240/84, NTN Toyo Bearing v. neuvosto, tuomio 7.5.1987, Kok., s. 1809, Kok. Ep. IX, s. 75, 19 kohta; edellä 79 kohdassa mainittu asia Thai Bicycle v. neuvosto, tuomion 33 kohta; edellä 79 kohdassa mainittu asia Arne Mathisen v. neuvosto, tuomion 54 kohta ja edellä 76 kohdassa mainittu asia Shanghai Teraoka Electronics v. neuvosto, tuomion 49 kohta).

81 Sama koskee kyseessä olevassa maassa esiintyviä oikeudellisia ja poliittisia tilanteita, joita yhteisön toimielinten on arvioitava voidakseen määrittää, toimiiko vientiä harjoittava yritys markkinataloudessa ilman merkittävää valtion puuttumista ja voiko se tämän vuoksi saada markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman (edellä 76 kohdassa mainittu asia Shanghai Teraoka Electronics v. neuvosto, tuomion 49 kohta).

82 Lisäksi on todettava, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettu normaaliarvon määrittämismenetelmä on poikkeus 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa tätä varten säädetystä erityisestä menetelmästä, jota sovelletaan lähtökohtaisesti tuontiin, joka on peräisin muusta kuin markkinatalousmaasta. Vakiintuneen oikeus-

käytännön mukaan jokaista pääsäännön poikkeusta tai rajoitusta on kuitenkin tulkittava suppeasti (asia C-399/93, Oude Luttikhuis ym., tuomio 12.12.1995, Kok., s. I-4515, 23 kohta; asia C-83/99, komissio v. Espanja, tuomio 18.1.2001, Kok., s. I-445, 19 kohta; asia C-5/01, Belgia v. komissio, tuomio 12.12.2002, Kok., s. I-11991, 56 kohta ja edellä 76 kohdassa mainittu asia Shanghai Teraoka Electronics v. neuvosto, tuomion 50 kohta).

83 On vielä korostettava, että todistustaakka on sillä vientiä harjoittavalla tuottajalla, joka haluaa saada markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman. Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa nimittäin säädetään, että vaatimuksen ”on sisällettävä riittävästi todisteita”. Tämän vuoksi yhteisön toimielinten ei tarvitse osoittaa, että vientiä harjoittava tuottaja ei täytä tämän aseman saamisen edellytyksiä. Sen sijaan yhteisön toimielinten on arvioitava, riittävätkö vientiä harjoittavan tuottajan esittämät seikat osoittamaan sen, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa asetetut edellytykset täyttyvät, ja yhteisöjen tuomioistuinten on tarkistettava, onko tämä arvio ilmeisen virheellinen (edellä 76 kohdassa mainittu asia Shanghai Teraoka Electronics v. neuvosto, tuomion 53 kohta).

84 Edellä esitetyn valossa on arvioitava, osoittavatko kantajien argumentit, että neuvoston arviointi siitä, että ne eivät täyttäneet toista perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa mainittua edellytystä, on ilmeisen virheellinen.

85 Tältä osin kantajat huomauttavat pääasiallisesti ensinnäkin, että IAS ei ole pakollinen Kiinassa ja että yhteisössä sitä edellytetään vain tietyiltä yrityksiltä.

86 Ensinnä on kuitenkin todettava, että sillä seikalla, ettei kiinalaisten yritysten edellytetä kansallisen lain nojalla noudattavan tiettyjä kirjanpitonormeja, ei ole mitään vaikutusta siihen, voidaanko niiden kirjanpitoa arvioida mainittujen normien valossa. Nimittäin perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa säädetty toinen edellytys osoittaa

selvästi, että kaikkien sellaisista maista, joissa ei toteuteta markkinataloutta, olevien yritysten, jotka haluavat saada markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman, tilintarkastus on suoritettava kansainvälisten normien mukaisesti; tähän ei vaikuta se, onko mainittujen normien soveltaminen sen kotimaassa pakollista vai ei. Sitä paitsi juuri siitä syystä, että mainittu valtio ei toteuta markkinataloutta, perusasetuksessa edellytetään, että kyseiset yritykset noudattavat kirjanpitonormeja, jotka eivät välttämättä ole kansallisia.

87 Toiseksi on huomautettava, että se seikka, että käsiteltävänä olevaan asiaan sovellettavat kansainväliset kirjanpitonormit eivät ole pakollisia kaikille yhteisön yrityksille yhteisön säädöksen nojalla, ei välttämättä osoita, että nämä normit saati muut kirjanpitonormit, joilla tavoitellaan samoja päämääriä ja joilla ne toteutetaan samalla tai jopa suuremmalla tarkkuudella, eivät olisi mainituille yrityksille pakollisia niiden kansallisten lainsäädäntöjen nojalla. Tämä seikka ei osoita myöskään sitä, etteivät mainitut normit olisi kansainvälisesti laajasti tunnustettuja tai ettei niissä saatettaisi luoda yhteenvetoa kirjanpitoa koskevista periaatteista, jotka ovat yhteisiä enemmistölle markkinatalousmaista, mukaan luettuna jäsenvaltiot.

88 Toiseksi kantajat huomauttavat, että niiden kaltaisten pienten tai keskisuurten yritysten on mahdotonta noudattaa IAS:iä. Tämä argumentti on kuitenkin vain pelkkä väite, jota ei tue mikään todiste tai edes suppea selvitys niistä syistä, joiden vuoksi komission käsiteltävänä olevaan asiaan soveltamat kirjanpitostandardit olisivat pienen tai keskisuuren yrityksen kannalta mahdottomia saavuttaa. Tämän vuoksi kantajien argumenttia ei voida hyväksyä.

89 Kolmanneksi kantajat moittivat sitä, että yhteisön toimielimet eivät tutkineet niiden kirjanpitoa muiden kansainvälisesti tunnustettujen kirjanpitonormien kuin IAS:n valossa.

90 Silti on todettava, että yhteisön toimielinten laajaan harkintavaltaan kuuluu se, että ne voivat tutkia markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman saamista haluavien yritysten kirjanpidon yhdenmukaisuutta valitsemiensa kansainvälisesti tunnustettujen kirjanpitostandardien kanssa. Jos kyseessä olevat yritykset ovat eri mieltä tästä valinnasta, niiden on osoitettava, että toimielinten valitsemat standardit eivät ole kansainvälisesti tunnustettuja tai että niiden kirjanpidon mahdolliset mainittujen standardien rikkomiset eivät merkitse sellaisia rikkomisia muiden kansainvälisesti tunnustettujen standardien valossa; todistustaakka kuuluu nimittäin vientiä harjoittavalle tuottajalle, joka haluaa saada markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman (ks. 83 kohta edellä). Kantajat eivät ole kuitenkaan käsiteltävänä olevassa tapauksessa osoittaneet, että kumpikaan näistä kahdesta tilanteesta vallitsisi.

91 Viimeiseksi kantajien kaikkien argumenttien hylkäämiseksi on joka tapauksessa riittävää todeta, että mikään niistä ei kumoa neuvoston riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 17 perustelukappaleessa esittämää johtopäätöstä, jonka mukaan kantajien kirjanpito rikkoo eräitä kirjanpidon perusperiaatteita, kuten kirjanpidon suoriteperusteisuutta, varovaisuutta ja sisältöpainotteisuutta. Kyseenalaistaakseen pätevästi tämän neuvoston tekemän johtopäätöksen, joka riittää selvästi tukemaan sen arviota siitä, että kantajat eivät täytä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toista edellytystä, kantajien olisi pitänyt osoittaa, että niiden kirjanpidossa noudatetaan mainittuja periaatteita tai että se on yhdenmukainen muiden kansainvälisten kirjanpitonormien, jotka itse noudattavat näitä periaatteita, kuin IAS:n kanssa. Kantajat ovat jättäneet tämän näyttämättä ja tyytyneet moittimaan neuvoston käsiteltävänä olevaan asiaan sovellettavia kansainvälisiä normeja koskevaa valintaa.

92 Tästä seuraa, että kolmas kanneperuste on hylättävä.

93 Siten edellä 76 ja 77 kohdassa esitetyn valossa ei ole tarpeen tutkia toista kanneperustetta.

B *Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisen alakohdan rikkomista*

1. *Alustava arviointi*

94 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisessa alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Sen määrittäminen, täyttääkö tuottaja [2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa] mainitut vaatimukset, suoritetaan kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen aloittamisesta, sen jälkeen kun neuvoa-antavaa komiteaa on erityisesti kuultu ja kun yhteisön tuotannonalalle on annettu mahdollisuus esittää huomautuksia. Tämä määrittäminen pysyy voimassa koko tutkimuksen ajan.”

95 Komissio antoi 2.8.2004 asetuksen N:o 1408/2004, jonka nojalla uudelleentarkastelumenettely aloitettiin. Mainittu säädös tuli voimaan sen Virallisessa lehdessä julkaisemista seuraavana päivänä, eli 4.8.2004.

96 Komissio lähetti 3.8.2004 kantajille lomakkeen (jäljempänä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskeva lomake), joka koski yhtäältä sitä, pitäisikö niiden saada markkinataloudessa toimivan yrityksen asema, josta säädetään perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b ja c alakohdassa, ja toisaalta niiden yksilöllistä kohtelua. Kummankin kantajan erikseen täyttämä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskeva lomake piti toimittaa komissiolle 15 päivän kuluessa asetuksen N:o 1408/2004 voimaantulosta. Komissio lähetti samana päivänä kantajille kyselylomakkeen, joka koski sitä, harjoittivatko ne polkumyyntiä yhteisössä (jäljempänä polkumyyntiä koskeva kyselylomake). Kummankin kantajan erikseen täyttämä polkumyyntiä koskeva kyselylomake piti toimittaa komissiolle 13.9.2004 mennessä.

97 Kantajat jättivät 19.8.2004 komissiolle täytetyt markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevat lomakkeet ja lähettivät 20.8.2004 englanninkielisen käännöksen mainittuihin lomakkeisiin liitetystä asiakirjasta.

98 Komissio lähetti 3.9.2004 kantajille niiden markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevissa lomakkeissa antamiin vastauksiin liittyvän lisäselvityspyynnön. Vastausta edellytettiin 13.9.2004 mennessä. Se pyysi kantajilta myös, että niihin etuyhteydessä oleva Taiwanissa sijaitseva yritys Excell Precision Co. Ltd (jäljempänä Excell Taiwan) ja kaikki muut kantajiin etuyhteydessä olevat elektronisia vaakoja myyvät yhtiöt täyttäisivät polkumyyntiä koskevan kyselylomakkeen liitteen (jäljempänä kyselylomakkeen liite).

99 Kantajat jättivät 20.9.2004 täytetyt polkumyyntiä koskevat kyselylomakkeet komissiolle.

100 Kantajat vastasivat edellä mainittuun 3.9.2004 päivättyyn kirjeeseen 21.9.2004, sen jälkeen kun komissio oli myöntänyt määräajan pidennyksen. Komissio pyysi 4.10.2004 kantajia täydentämään vastaustaan.

101 Kantajat toimittivat 5.10.2004 komissiolle Excell Taiwanin ja toisen niihin etuyhteydessä olevan taiwanilaisen yhtiön, Summing International Ltd:n, erikseen täyttämät kyselylomakkeen liitteet.

102 Komissio suoritti 18.10.2004 ja 21.10.2004 välisenä aikana paikan päällä kantajien markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevissa lomakkeissa antamia tietoja koskevia tarkastuksia.

103 Komissio pyysi 26.10.2004 kantajia täydentämään niiden markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevissa lomakkeissa antamia tietoja. Vastaukset näihin kysymyksiin jätettiin komissiolle 3.11.2004. Komissio esitti 15.11.2004 uuden niihin liittyvän tietojen antamista koskevan pyynnön, johon sille jätettiin vastaukset 17.11.2004.

104 Komissio pyysi 7.1.2005 kantajilta, että muut etuyhteydessä olevat yhtiöt, Samoalla sijaitsevat Bright Advance Co. Ltd ja Total Lead Ltd, täyttäisivät kyselylomakkeen liitteen.

105 Komissio ilmoitti 14.1.2005 päivätyllä kirjeellä kantajille, ettei niille myönnettäisi markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa.

106 Bright Advance Co. Ltd:n ja Total Lead Ltd:n erikseen täyttämät kyselylomakkeen liitteet jätettiin komissiolle 25.1.2005.

2. *Asianosaisten lausumat*

107 Kantajat huomauttavat, että koska uutta viejää koskeva tarkastelu aloitettiin 4.8.2004 asetuksella N:o 1408/2004, komissiolle perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisessa alakohdassa asetettu tutkimuksen aloittamisesta alkanut kolmen kuukauden määräaika sen ratkaisemiseksi, täyttääkö tuottaja markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman saamisen edellyttämät kriteerit (jäljempänä kolmen kuukauden määräaika), päättyi 4.11.2004. Komissio kuitenkin teki niiden markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevan päätöksen 14.1.2005 ja ylitti perusteettomasti tämän määräajan selvästi.

108 Kantajat huomauttavat, että kolmen kuukauden määräaika takaa oikeusvarmuuden. Komission neuvostolle ja Euroopan parlamentille antamasta, entisten muiden kuin markkinatalousmaiden kohtelua polkumyyntimenettelyissä koskevasta tiedonannosta (KOM (97) 677 lopullinen) sekä neuvoston asetusehdotuksesta, joka koskee perusasetuksen muuttamista (KOM (97) 677 lopullinen), ilmenee, että kolmen kuukauden määräajan tarkoitus on pakottaa yhteisön toimielimet tekemään markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskeva lopullinen päätös vaikuttamatta tutkimuksen normaaliin kulkuun. Kantajat arvioivat, että kolmen kuukauden määräajan ylittämisestä on seurattava riidanalaisen asetuksen kumoaminen, sillä muuten tällä määräajalla ei olisi tehokasta vaikutusta.

109 Kantajat katsovat täyttäneensä saamansa markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevat lomakkeet täydellisesti ja asetetussa määräajassa, kuten riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 13 perustelukappaleesta ilmenee. Komissio myös pyysi tämän jälkeen useita tietoja ja selvityksiä, joista useita oli jo toimitettu. Kantajat olivat vastanneet säädetyissä määräajoissa ja pyytäneet vain viiden päivän lisäaikaa vastatakseen 3.9.2004 päivättyyn kirjeeseen. Muita pidennyksiä oli myönnetty, mutta ne olivat liittyneet polkumyyntiä koskeviin kyselylomakkeisiin vastaamiseen eivätkä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevaan lomakkeeseen, joka oli hyväksytty ilman sen kattavuutta koskevia huomautuksia, vastaamiseen. Kantajat myöntävät myös ylittäneensä tiettyjä määräaikoja, jotka oli asetettu polkumyyntiä koskeviin kyselylomakkeisiin liittyviin lisätietopyyntöihin vastaamiselle mutta eivät markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskeviin kyselylomakkeisiin vastaamiselle asetettuja määräaikoja.

110 Kantajat esittävät, että komissiolta kului kaksi kuukautta siitä, kun se sai viimeiset vastaukset markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskeviin kyselylomakkeisiin liittyviin tiedonantopyyntöihin, siihen, kun se teki päätöksen kantajien oikeudesta saada markkinataloudessa toimivan yrityksen asema. Lisäksi ne arvioivat, että neuvosto ei voi vedota kolmen kuukauden määräajan rikkomisen oikeuttamiseksi siihen, että komissio esitti niille edelleen kyselyjä, sillä sen olisi pitänyt päättää tämä menettely.

111 Kantajat huomauttavat vielä, että kolmen kuukauden määräajan ylittämisellä oli tärkeä vaikutus siihen, päätetäänkö niiden ja Toshiba Indonesian toimittamia tietoja tutkia vai ei. Koska uudelleentarkastelun yhteydessä tehtävän tutkimuksen kesto on perusasetuksen 11 artiklan 5 kohdan nojalla rajoitettu yhteensä yhdeksään kuukauteen, tutkimus olisi kestänyt yli tämän viimeisen määräajan, jos komissio olisi suorittanut annettuja tietoja koskevan tarkastuksen. Koska tarkastusta ei ole suoritettu,

riidanalaisessa asetuksessa toteutetussa polkumyyntimarginaalien laskennassa ei ole otettu huomioon kantajien vaatimia tarkistuksia eikä sitä ole voitu parannella Toshiba Indonesian antamien tietojen perusteella, ja tämä olisi voinut johtaa mainitun laskennan osalta erilaisiin tuloksiin.

112 Neuvosto myöntää, että komissio ei tehnyt markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevaa päätöstä kolmen kuukauden määräajassa, mutta arvioi komission tukemana, että tämä ei johda siihen, että riidanalainen asetus olisi lainvastainen.

3. *Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta*

113 Asianosaiset ovat yhtä mieltä siitä, että käsiteltävänä olevassa tapauksessa ylitettiin kolmen kuukauden määräaika. Ne ovat sitä vastoin erimielisiä niistä johtopäätöksistä, joita tästä ylityksestä voidaan oikeudelliselta kannalta tehdä. Kantajat arvioivat, toisin kuin neuvosto, että kolmen kuukauden määräaika on ehdoton ja että sen ylityksestä on seurattava riidanalaisen asetuksen automaattinen kumoaminen.

114 Tältä osin olennaista ei tämän asian kannalta ole ratkaista sitä, onko kolmen kuukauden määräaika ehdoton vai ei, vaan pelkästään tutkia, mitä tästä komission määräajan ylityksestä on seurattava, ja arvioida erityisesti, onko mainitusta ylityksestä käsiteltävänä olevassa tapauksessa seurattava riidanalaisen asetuksen kumoaminen.

115 Aluksi on hylättävä kantajien näkemys siitä, että komissiolle asetetun kolmen kuukauden määräajan millaisesta ylityksestä tahansa on automaattisesti seurattava myöhemmin annetun uudelleentarkastelua koskevan asetuksen kumoaminen.

116 On huomattava, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisessa alakohdassa ei mainita mitään komissiolle asetetun kolmen kuukauden määräajan ylittämisen seurauksista. Tässä artiklassa ei täsmennetä sitä, seuraako tällaisesta ylityksestä pakollinen markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntäminen tai kyseessä olevan tutkimuksen jatkamisen mahdottomuus; nämä ovat ainoita syitä, joiden vuoksi riidanalainen asetus voitaisiin automaattisesti kumota mainitun ylityksen perusteella.

117 Näin ollen koska tällainen täsmennys ei ilmene myöskään muusta perusasetuksen säännöksestä, on tarkasteltava mainitun asetuksen tarkoitusta ja rakennetta, jotta voidaan ratkaista, onko sitä tulkittava siten, että siinä edellytetään pakollista markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämistä tai kysymyksessä olevan tarkastelun jatkamisen mahdottomuutta, kun komissio ylittää sille asetetun kolmen kuukauden määräajan (ks. vastaavasti asia C-245/03, Merck, Sharp & Dohme, tuomio 20.1.2005, Kok., s. I-637, 26 kohta).

118 Sen osalta, ilmeneekö perusasetuksen tarkoituksesta ja rakenteesta, että komissiolle asetetun kolmen kuukauden määräajan ylitys johtaa välttämättä markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämiseen sitä pyytäneille yrityksille, on korostettava ensinnäkin erilaista kohtelua, josta perusasetuksessa säädetään toimielinten muiden menettelyllisten määräaikojen kuin kolmen kuukauden määräajan ylityksille.

119 Näin ollen esimerkiksi, jos neuvosto ei 8 artiklan 5 kohdan ja 9 artiklan 2 kohdan mukaisissa tapauksissa päätä määräenemmistöllä kuukauden määräajassa komission esittämää tutkimuksen päättämistä koskevaa ehdotusta vastaan, tutkimus katsotaan näiden säännösten mukaan päättyneeksi. Samoin jos neuvosto ei kuukauden määräajassa yksinkertaisella enemmistöllä päätä hylätä perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna 8.3.2004 annetulla asetuksella (EY) N:o 461/2004 (EUVL L 77, s. 12), tai saman asetuksen 14 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua komission ehdotusta, mainitut ehdotukset on kyseisten säännösten nojalla hyväksytty.

120 Näin ollen on todettava, että kun perusasetuksessa tarkoitetaan vahvistaa seuraamukseksi toimielimille asetetun menettelyllisen määräajan noudattamatta jättämisestä

pyynnön automaattinen hyväksyminen tai muu konkreettinen seuraus, siitä säädetään perusasetuksessa nimenomaisesti.

121 Toiseksi on muistettava, että koska perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdassa säädetään eräiden maiden osalta poikkeuksesta 7 kohdan a alakohdan mukaiseen normaaliarvon määrittämistapaan, tätä poikkeusta on tulkittava suppeasti (ks. edellä 76 kohdassa mainittu asia Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomion 50 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Sitä ei näin ollen voida automaattisesti, ilman säännöstä, jossa niin säädetään, soveltaa siinä tapauksessa, että komissio ylittää kolmen kuukauden määräajan.

122 Siitä, johtuuko perusasetuksen tarkoituksesta ja rakenteesta, että komissiolle asetetun kolmen kuukauden määräajan ylittäminen estää yhteisön toimielimiä antamasta asetusta, jolla kyseessä oleville yrityksille määrätään polkumyyntitullit, on lopuksi todettava, että ainakin käsiteltävänä olevassa asiassa kyseessä olevan kaltaisen uudelleentarkastelun yhteydessä tehtävän tutkimuksen kohdalla perusasetusta on tulkittava niin, että tällainen seuraus ei ole mahdollinen.

123 ”Uuden viejän” esittämällä perusasetuksen 11 artiklan 4 kohdan mukaisen alkuperäisen asetuksen uudelleentarkastelua koskevalla pyynnöllä yksi tai useampi yritys, joihin sovelletaan polkumyyntitullia, joka on asetettu aikana, jolloin ne eivät vielä vieneet kyseessä olevia tavaroita yhteisöön, pyytää oman taloudellisen asemansa vuoksi polkumyyntimarginaalia koskevaa tarkastelua, jotta sille mahdollisesti määrättäisiin uusi, yksin tähän tilanteeseen perustuva polkumyyntitulli, joka voisi olla aikaisemmin sovellettua pienempi tai joka voitaisiin jopa poistaa kokonaan.

124 Tässä tilanteessa olisi epätarkoituksenmukaista todeta, että jos mainitut yritykset olisivat muusta kuin markkinatalousmaasta ja pyytäisivät markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa, komission pitäisi olla jatkamatta niitä koskevaa tutkimusta, jos se ylittäisi kolmen kuukauden määräajan, koska se vaikeuttaisi niiden alkuperäisellä

pyynnöllä tavoitteleman päämäärän, eli niiden yksilöllisen tilanteen saamisen uudelleentarkasteluun, saavuttamista sellaisten syiden vuoksi, joihin nämä yritykset eivät voisi vaikuttaa.

125 Yhtä lailla olisi epätarkoituksenmukaista todeta, että komission olisi aloitettava kyseessä olevien yritysten osalta ja niiden pyynnöstä uusi tutkimus, kun kolmen kuukauden määräaika on ylittynyt, koska se käytännössä vain pahentaisi mainitun määräajan noudattamatta jättämisen seurauksia ja lykkäisi lopullisen markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevan päätöksen tekemistä vielä myöhempään vaiheeseen.

126 Koska sellainen kanta, jonka mukaan komissiolle asetetun kolmen kuukauden määräajan millaisesta ylityksestä tahansa olisi automaattisesti seurattava myöhemmin annetun uudelleentarkastelua koskevan asetuksen kumoaminen, tämän seurauksena hylätään, on tutkittava, olisiko käsiteltävänä olevassa tapauksessa tapahtuneesta kolmen kuukauden määräajan ylityksestä seurattava riidanalaisen asetuksen kumoaminen.

127 Tältä osin on täsmennettävä, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisessa alakohdassa asetetun kolmen kuukauden määräajan tarkoituksena on varmistaa se, että kysymystä siitä, täyttääkö tuottaja kyseisessä artiklassa mainitut kriteerit, ei ratkaista sen perusteella, mikä vaikutus sillä on polkumyyntimarginaalin laskentaan. Näin ollen perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisen virkkeen vastaista on, että toimielimet markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevan päätöksen tekemisen jälkeen arvioivat uudelleen tietoja, jotka olivat niiden käytettävissä tältä osin (ks. vastaavasti asia T-138/02, Nanjing Metalink International v. neuvosto, tuomio 14.11.2006, Kok., s. II-4347, 44 kohta).

128 Näin ollen mainitun määräajan tehokas vaikutus ei vaarantuisi, jos kolmen kuukauden määräajan päättymisen ja markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevan päätöksen välisenä aikana, kun otetaan huomioon käsiteltävänä olevan tapauksen olosuhteet, olisi todettava, että markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa pyytäneet yritykset olisivat saattaneet komission tilanteeseen, jossa sen olisi mahdotonta tietää, mikä vaikutus polkumyyntimarginaalin laskentaan sen markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevalla päätöksellä voisi olla.

129 Käsiteltävänä olevassa asiassa on huomattava, että komissiolle asetetun kolmen kuukauden määräajan ylittäminen ei mahdollistanut sitä, että komissio olisi voinut ratkaista kysymyksen siitä, olisiko kantajien saatava markkinataloudessa toimivan yrityksen asema, sillä perusteella, mikä vaikutus sillä on polkumyyntimarginaalin laskentaan. Tältä osin on riittävää todeta, että kantajat ovat toimittaneet tietoja etuyhteydessä olevilta yhtiöiltä, mutta ei itsenäisiltä asiakkailta, laskutetuista vientihinnoista, vaikka tieto viimeksi mainituista oli olennainen polkumyyntimarginaalin laskemiseksi. Itsenäisiltä asiakkailta laskutettuja tuontihintoja koskevat täydelliset tiedot saapuivat komissiolle vasta 28.1.2005, eli markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevan pyynnön lopullisen ratkaisemisen jälkeen.

130 Lisäksi on korostettava, että koska yhteisön toimielinten tehtävänä ei ole todistaa sitä, että yritys ei täytä markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman saamisen edellytyksiä, vaan niiden on ainoastaan arvioitava, ovatko tämän yrityksen esittämät seikat riittäviä osoittamaan, että mainitut ehdot täyttyvät (ks. 83 kohta edellä), ei voida edellyttää, että komissio tekisi päätöksen yrityksen pyynnöstä saada markkinataloudessa toimivan yrityksen asema aikaisemmin kuin kohtuullisessa ajassa siitä, kun tämä yritys on toimittanut sille kaikki tarpeelliset tiedot, jotta se voi erityisesti arvioida oikein näitä tietoja sekä, kuten perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisessa alakohdassa säädetään, kuulla neuvoa-antavaa komiteaa ja antaa yhteisön tuotannonalalle mahdollisuuden esittää huomautuksia.

131 On korostettava, että kantajien markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevissa kyselylomakkeissa antamia alkuperäisiä vastauksia on komission pyynnöstä pitänyt täydentää tärkeiltä osin useaan otteeseen ja erityisesti kantajien komissiolle 21.9.2004, eli sen jälkeen kun komissio on suostunut kantajien pyyntöön tätä koskevan määräajan pidentämisestä, lähettämällä kirjeellä. Lisäksi komission on pitänyt vielä 4.10.2004 päivätyllä kirjeellä pyytää kantajia täydentämään vastaustaan.

132 Asiakirjoista ilmenee myös, että kantajien täyttämissä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevissa kyselylomakkeissa ja kantajien komissiolle niihin liittyen lähettämissä tiedoissa oli vielä myöhemmässä vaiheessa tärkeitä puutteita, jotka koskivat erityisesti kantajien kirjanpitoon liittyviä kysymyksiä ja jotka estivät näin

komissiota ottamasta kolmen kuukauden määräajassa kantaa kantajien oikeuteen saada markkinataloudessa toimivan yrityksen asema.

133 Erityisesti kantajien vastaukset jättivät huomattavia epäilyjä siitä tavasta, jolla ne toteuttivat kirjanpitosäännöksiä, erityisesti omaisuuden arvon alenemisen varalta tehtävien varausten kirjaamisten osalta, kuten komission kantajille 26.10.2004 lähettämästä sähköpostiviestistä ilmenee. Komissio saattoi oikeutetusti arvioida, että sillä tulisi olla nämä tiedot käytössään, ennen kuin se voi ottaa kantaa siihen, täyttivätkö kantajat perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisen edellytyksen.

134 Samasta sähköpostiviestistä ilmenee lisäksi, että englanninkielinen versio Shanghai Adeptechin tarkastetusta kirjanpidosta, joka myös oli välttämätön, jotta komissio voisi ottaa kantaa siihen, täyttivätkö kantajat perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisen edellytyksen, oli epätäydellinen.

135 Kyseisestä sähköpostiviestistä ilmenee vielä, että kantajat toimittivat Shanghai Adeptechin pääomarakenteesta eräitä sellaisia tietoja, jotka olivat ristiriidassa toimitettujen tositteiden kanssa. Kantajien pääomarakenne on kuitenkin keskeinen kysymys, kun komissio arvioi, täyttyykö perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäinen edellytys.

136 Asiakirjoista ja erityisesti kantajien 3.11.2004 komissiolle osoittamasta faksista ilmenee vielä, että kyseiset puutteiden korjaamisen edellyttämät tiedot toimitettiin täydellisinä vasta viimeksi mainittuna päivänä eli kolmen kuukauden määräajan päättymistä edeltävänä päivänä.

137 Tämän vuoksi riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 13 perustelukappaletta ei ole vastoin kantajien väittämää mahdollista tulkita siten, että se osoittaisi, että niiden vastaukset markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevaan lomakkeeseen olivat kattavat. Tällainen tulkinta ei ilmene kyseessä olevan perustelukappaleen sanamuodosta, ja lisäksi kantajien ja komission välinen kirjeenvaihto puhuu nimenomaisesti sitä vastaan.

138 Lopuksi on joka tapauksessa todettava, että sellaisen säännöksen, jossa säädettäisiin eksplisiittisesti tai implisiittisesti käsiteltävänä olevassa asiassa kyseessä olevan kaltaisen menettelyllisen määräajan ylittämisen seurauksista, puuttuessa kyseessä oleva ylittäminen voi aiheuttaa sen toimen, jonka toteuttamismenettelyyn kyseessä oleva määräaika kuuluu, täydellisen tai osittaisen kumoamisen ainoastaan, jos voitaisiin osoittaa, että ilman tätä virhettä kanteen kohteena oleva toimi olisi voinut olla sisällöltään erilainen (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat 209/78–215/78 ja 218/78, van Landewyck ym. v. komissio, tuomio 29.10.1980, Kok., s. 3125, Kok. Ep. V, s. 355, 47 kohta ja asia 150/84, Bernardi v. parlamentti, tuomio 23.4.1986, Kok., s. 1375, 28 kohta).

139 Kantajat eivät ole kuitenkaan osoittaneet, että neuvosto olisi voinut antaa niiden etujen kannalta riidanalaista asetusta suotuisamman asetuksen, jos komissio ei olisi ylittänyt kolmen kuukauden määräaikaa.

140 Kantajat väittävät tältä osin vain, että kolmen kuukauden määräajan ylitys on vaikuttanut komission päätökseen niiden itsensä ja Toshiba Indonesian antamia tietoja koskevien tarkastuskäyntien suorittamisesta. Ne huomauttavat edelleen, että jos tarkastuksia olisi tehty, komissiolla olisi ollut laadultaan parempaa tietoa, joka olisi voinut johtaa erilaisen asetuksen antamiseen.

141 Nämä väitteet on hylättävä kahdesta syystä.

142 Ensinnäkään kantajat eivät ole osoittaneet, että komissiolle asetetun kolmen kuukauden määräajan ylittäminen liittyisi sen päätökseen olla suorittamatta kyseisiä tarkastuskäyntejä tai että ylityksellä olisi ollut jotain vaikutusta tähän päätökseen.

143 Kantajat väittävät tältä osin vain, että käsiteltävänä olevassa tapauksessa toteutetun kaltaisen uudelleentarkastelun yhteydessä suoritetun tutkimuksen kokonaiskesto on perusasetuksen 11 artiklan 5 kohdan nojalla rajoitettu yhdeksään kuukauteen ja että tämä määräaika olisi ylittynyt, jos komissio olisi suorittanut kyseiset tarkastuskäynnit.

144 On huomautettava, että pitää varmasti paikkansa, että perusasetuksen 11 artiklan 5 kohdassa säädetään, että saman artiklan 4 kohdan mukaiset tarkastelut on saatettava päätökseen yhdeksän kuukauden kuluessa niiden aloittamisesta ja että jos tutkimusta ei ole suoritettu tässä ajassa, sovellettavat polkumyyntitoimet säilyvät muuttumattomina. Kantajat eivät kuitenkaan ole selvittäneet, miksi yhdeksän kuukauden määräaikaa ei olisi noudatettu, jos toimielimet olisivat päättäneet suorittaa niiden välttämättömiksi arvioimat tarkastuskäynnit.

145 Toiseksi, ja toissijaisesti, kantajat eivät ole osoittaneet, että niiden vaatimat komission tarkastuskäynnit olisivat välttämättä antaneet tälle toimielimelle sellaiset tiedot, jotka olisivat voineet johtaa niiden etujen kannalta riidanalaista asetusta suosiollisemman asetuksen antamiseen. Kantajat eivät voi väittää, että jos komissio olisi yhdellä tarkastuskäynnillä tutkinut niiden itsensä sille antamat tiedot, neuvosto olisi voinut antaa niiden etujen kannalta suosiollisemman lopullisen asetuksen. Lisäksi Toshiba Indonesian antamien tietojen osalta on huomattava, että kantajat eivät ole esittäneet mitään sellaisia seikkoja, joiden perusteella olisi ajateltavissa, että jos komissio olisi tutkinut tiedot tekemällä tarkastuskäynnin, riidanalainen asetus olisi voinut olla niille suosiollisempi.

146 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että käsiteltävänä oleva kanneperuste on hylättävä.

C *Neljäs kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdan rikkomista*

147 Perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Sillä edellytyksellä, että olosuhteet eivät ole muuttuneet, komissio soveltaa kaikissa tämän artiklan mukaisten tarkastelu- tai palautusmenettelyjen yhteydessä tehdyissä tutkimuksissa samaa menetelmää kuin tullin käyttöön ottamiseen johtaneessa tutkimuksessa 2 artikla ja erityisesti sen 11 ja 12 kohta sekä 17 artikla huomioon ottaen.”

148 Alkuperäisen tutkimuksen aikana kolme kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa päättivät tehdä yhteistyötä, ja ne saivat yksilöllisen kohtelun, aivan kuten kantajat uudelleentarkastelumenettelyssä. Nämä kolme yhtiötä pyysivät, kuten kantajat uudelleentarkastelumenettelyssä, saada perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman.

149 Neuvosto on katsonut kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien osalta alkuperäisen tutkimuksen aikana ja kantajien osalta uudelleentarkastelun yhteydessä suoritetussa tutkimuksessa, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa asetetut edellytykset eivät olleet täyttyneet, ja hylännyt kyseessä olevien yritysten pyynnön saada markkinataloudessa toimivan yrityksen asema. Sen seurauksena oli perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan (alkuperäisen asetuksen johdanto-osan 45–48 ja 52 perustelukappale) mukaan välttämätöntä verrata kyseessä olevien vientiä harjoittavien tuottajien vientihintoja vastaavalle markkinataloutta toteuttavalle maalle vahvistettuun normaaliarvoon.

150 Toimielimet ovat niin alkuperäisessä tutkimuksessa kuin uudelleentarkastelun yhteydessä suoritetussa tutkimuksessa todenneet, että Indonesia oli normaaliarvon määrittämiseksi sopivin markkinataloutta toteuttava kolmas maa (alkuperäisen asetuksen johdanto-osan 49 ja 50 perustelukappale).

151 Alkuperäisessä tutkimuksessa normaaliarvo määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti indonesialaiselle tuottajalle, Toshiba Indonesialle, vahvistetun normaaliarvon perusteella käyttämällä kilpailukykyisintä sekä Indonesian markkinoilla että vientimarkkinoilla myytyä alemman segmentin tyyppiä, joka vastasi yhteisöön vietyjä kiinalaisia tuotetyyppejä (alkuperäisen asetuksen johdanto-osan 53 perustelukappale).

152 Myös uudelleentarkastelun yhteydessä suoritetussa tutkimuksessa normaaliarvo laskettiin Toshiba Indonesian ilmoittamien tietojen perusteella. Vaikka neuvosto katsoikin, että tämän yhtiön vientimyynti oli merkittävää, se arvioi, että sen myynti riippumattomille asiakkaille Indonesian markkinoilla ei kuitenkaan ollut riittävän edustavaa normaaliarvon määrittelemiseksi, ja päätti nojautua kantajien yhteisöön viemiin tuotteisiin verrattaville tuotetyypeille määritettyyn laskennalliseen arvoon eli Indonesiassa valmistettujen elektronisten vaakojen tuotantokustannuksiin lisättynä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia vastaavalla kohtuullisella määrällä sekä voitoilla (riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 29–33 ja 37–39 perustelukappale).

153 Vientihinnat laskettiin alkuperäisessä tutkimuksessa riippumattomille yhteisössä toimiville tuojille tapahtuvan myynnin osalta perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti maksetun tai maksettavan todellisen hinnan mukaan. Sen tilanteen osalta, että myynti tapahtuu etuyhteydessä olevan tuojan välityksellä, vientihinta määritettiin laskennallisesti sen hinnan perusteella, jolla tuotteet perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti myytiin ensimmäistä kertaa riippumattomalle ostajalle (alkuperäisen asetuksen johdanto-osan 54 ja 55 perustelukappale).

154 Koska neuvosto uudelleentarkastelun yhteydessä suoritetussa tutkimuksessa arvioi, että kantajat olivat myyneet elektronisia vaakojaan yhteisössä etuyhteydessä olevien yhtiöiden välityksellä, vientihinta määritettiin ensimmäisen riippumattomalta ostajalta yhteisössä perittävän jälleenmyyntihinnan perusteella (riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 42 perustelukappale).

155 Alkuperäisessä tutkimuksessa neuvosto vertasi normaaliarvoa ja vapaasti tehtaalla -vientihintaa samassa kaupan portaassa. Vertailun tasapuolisuuden vuoksi se otti perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti huomioon hintoihin ja niiden vertailtavuuteen vaikuttavat eroavuudet. Tiettyjä oikaisuja tehtiin kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus- sekä liitännäiskustannusten, luottokustannusten, palkkioiden, tuontimaksujen ja myynnin jälkeisten kustannusten eroavuuden vuoksi (alkuperäisen asetuksen johdanto-osan 56 perustelukappale).

156 Neuvosto vertasi myös uudelleentarkastelun yhteydessä suoritetussa tutkimuksessa normaaliarvoa vapaasti tehtaalla -vientihintaan samassa kaupan portaassa. Se otti perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti huomioon hintoihin ja niiden vertailtavuuteen vaikuttavat eroavuudet. Neuvosto totesi, että kantajiin etuyhteydessä olevilla myyjillä on samankaltaisia tehtäviä kuin palkkioperusteisesti toimivalla komissionäärillä, ja oikaisi sen vuoksi vientihintaa perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti palkkion huomioon ottamiseksi (riidanalaisen asetuksen 43–45 perustelukappale).

1. *Asianosaisten lausumat*

157 Kantajat vetoavat ensimmäiseksi ristiriitaisuuteen alkuperäisessä asetuksessa. Mainitun asetuksen johdanto-osan 59 perustelukappaleesta ilmenee, että kun otetaan huomioon Toshiba Indonesian kotimarkkinamyynnin ja vientimyynnin huomattava määrä, kiinalaisille vientiä harjoittaville tuottajille on laskettu normaaliarvo perusasetuksen 2 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti. Kuitenkin Toshiba Indonesian kyselylomakkeeseen varsinaisen menettelyn yhteydessä täyttämistä vastauksista ilmenee, että se ei suorittanut lainkaan elektronisten vaakojen kotimarkkinamyyntiä.

158 Tämän ristiriitaisuuden ohella kantajat väittävät, että yhteisön toimielimet muuttivat uudelleentarkastelun yhteydessä suoritetussa tutkimuksessa huomattavilta osin

alkuperäisessä tutkimuksessa sovellettua normaaliarvon ja myyntihinnan määrittelytapaa.

159 Näin ollen neuvosto on ensinnäkin ottanut riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 37 perustelukappaleessa huomioon Toshiba Indonesiaan etuyhteydessä olevan yhtiön myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia, vaikka alkuperäisessä asetuksessa ei mainita tällaisia lisäyksiä. Toiseksi neuvosto on alkuperäisessä tutkimuksessa oikaissut normaaliarvoa myynnin jälkeisten kustannusten, takuiden, luottokustannusten tai kotimarkkinamyynteihin liittyvien palkkioiden perusteella mutta ei ole tehnyt tätä uudelleentarkastelun yhteydessä suoritetussa tutkimuksessa (riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 43 perustelukappale). Kolmanneksi Toshiba Indonesian tiloissa suoritettiin alkuperäisen tutkimuksen, mutta ei uudelleentarkastelun yhteydessä tarkastuksia. Kuitenkin velvoite soveltaa molempiin tutkimuksiin samaa menetelmää koskee myös tarkastuksia, ennen kaikkea koska Toshiba Indonesian toimintaolosuhteet olivat neuvoston mukaan merkittävästi muuttuneet. Neljänneksi neuvosto oikaisi riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 45 perustelukappaleessa vientihintaa etuyhteydessä oleville yhtiöille myynneistä maksetuksi väitettyjen palkkioiden varjolla.

160 Neuvosto kiistää kantajien esittämät väitteet.

2. *Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta*

161 On huomautettava, että niin alkuperäisessä tutkimuksessa kuin uudelleentarkastelun yhteydessä suoritetussa tutkimuksessa normaaliarvo määritettiin Kiinaa vastaavassa maassa toimivaa tuottajaa koskevien tietojen perusteella. Molemmissa tapauksissa valittu vastaava maa oli Indonesia ja valittu indonesialainen tuottaja Toshiba Indonesia.

162 Kantajat katsovat, että tutkimusten suorittamistavoissa on mainitusta Toshiba Indonesian valinnasta lähtien tiettyjä eroavuuksia. Kantajien mukaan nämä eroavuudet merkitsevät perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdan rikkomista.

163 Näin ollen on tutkittava, onko kantajien väite menetelmällisten eroavuuksien olemassaolosta oikea, ja jos vastaus on myöntävä, eroavuuksia on tutkittava edellä mainitun säännöksen valossa sen toteamiseksi, merkitsevätkö ne mainitun säännöksen rikkomista.

164 Ensimmäinen kantajien esiin tuoma menetelmällinen eroavuus alkuperäisen ja uudelleentarkastelun yhteydessä tehdyn tutkimuksen välillä on se, että neuvosto on Toshiba Indonesian tuotteiden normaaliarvon laskennassa ottanut viimeksi mainitussa tutkimuksessa huomioon mainittuun yhtiöön etuyhteydessä olevan yhtiön myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia, vaikka se ei ole tehnyt niin alkuperäisessä tutkimuksessa.

165 On todettava, että tältä osin näiden kahden tutkimuksen välillä on todella käytettyjä menetelmiä koskeva eroavuus, kuten neuvosto on itse riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 40 ja 41 perustelukappaleessa myöntänyt. Se ilmenee selvästi vertaamalla riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 37 ja 38 perustelukappaletta ja alkuperäisen asetuksen johdanto-osan 53 perustelukappaletta.

166 Näin Toshiba Indonesian tuotteiden normaaliarvo on riidanalaisessa asetuksessa määritetty tämän yhtiön valmistamien elektronisten vaakojen tuotantokustannusten perusteella lisättynä myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten määrällä sekä voitoilla. Tältä osin on otettu huomioon Toshiba Indonesian itsensä ja siihen etuyhteydessä olevan yhtiön myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset.

167 Alkuperäisessä asetuksessa sitä vastoin Toshiba Indonesian tuotteiden normaaliarvo laskettiin niiden Kiinassa tuotettuja vastaavien elektronisten vaakojen, joita myydään merkittävässä määrin Indonesian markkinoilla ja vientimarkkinoilla, hinnan perusteella.

168 Tämä eroavuus kahden tutkimuksen välillä selittyy sillä, että neuvosto laski riidanalaisessa asetuksessa laskennallisen normaaliarvon, joka siten ei ole sidoksissa Toshiba Indonesian todellisissa myynneissä käytettyihin hintoihin, kun taas se alkuperäisessä asetuksessa laski normaaliarvon tällaisten hintojen perusteella.

169 Perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaan siinä tilanteessa, kun samankaltaisen tuotteen myynti on riittämätöntä, samankaltaisen tuotteen normaaliarvo voidaan laskea kahdella tavalla. Ensinnäkin se voidaan laskea alkuperämaan tuotantokustannusten perusteella lisättynä kohtuullisella määrällä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja kohtuullisella voittomarginaalilla. Toiseksi se voidaan laskea normaaliin liiketoimintaan kuuluvassa, soveltuvaan kolmanteen maahan tapahtuvassa viennissä käytettyjen hintojen perusteella sillä edellytyksellä, että nämä hinnat ovat edustavia.

170 Kuten asiakirjoista sekä neuvoston 6.6.2008 päivätystä korjauksesta ilmenee, alkuperäisessä asetuksessa huomioon otetut elektronisten vaakojen Indonesian myynnit olivat riittämättömiä normaaliarvon laskemiseksi Toshiba Indonesian tuotteille. Tässä tilanteessa neuvosto päätti laskea mainitun arvon Toshiba Indonesian vientihintojen sekä sen Indonesian myyntihintojen perusteella.

171 Uudelleentarkastelun yhteydessä suoritetussa tutkimuksessa kyseisen Toshiba Indonesian elektronisen vaakamallin myynnit olivat samoin riittämättömiä, jotta neuvosto olisi voinut laskea normaaliarvon niiden hintojen perusteella. Kuitenkin neuvosto päätti tässä yhteydessä laskea normaaliarvon perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdassa säädetyn ensimmäisen mahdollisuuden mukaan eli Indonesian tuotantokustannusten perusteella lisättynä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa vastaavalla kohtuullisella määrällä.

172 Näin ollen on ilmeistä, että kahdessa samanlaisessa tilanteessa, eli Toshiba Indonesian kotimarkkinamyyntien ollessa riittämättömiä, neuvosto on reagoinut kahdessa kyseessä olevassa tutkimuksessa kahdella eri tavalla. Siten on todettava, että käsiteltävänä olevassa asiassa on tapahtunut normaaliarvon laskentamenetelmän

muutos, joka ei ole johtunut olosuhteiden muutoksesta. Neuvosto on myös nimenomaisesti tunnustanut tämän 6.6.2008 päivätyssä korjauksessaan.

173 On kuitenkin huomattava, että se, että neuvosto on riidanalaisessa asetuksessa määrittänyt Toshiba Indonesian tuotteiden normaaliarvon tämän yrityksen valmistamien elektronisten vaakojen tuotantokustannusten perusteella lisättynä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoja vastaavalla määrällä, mutta laskenut mainitun arvon alkuperäisessä asetuksessa Toshiba Indonesian Kiinassa tuotettuja vastaavien elektronisten vaakojen, joita myydään merkittävässä määrin Indonesian kotimarkkinoilla ja vientimarkkinoilla, hinnan perusteella, ei ole käsiteltävänä olevassa asiassa perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdan rikkomista tarkoittava menetelmän muutos.

174 On huomattava, että jos neuvosto olisi laskenut normaaliarvon riidanalaisessa asetuksessa samoin kuin alkuperäisessä asetuksessa eli ottanut huomioon Toshiba Indonesian vientihinnat sekä sen Indonesian myyntien hinnat, se olisi rikkonut perusasetuksen 2 artiklan 3 kohtaa.

175 Kuten edellä 169 kohdassa on mainittu, kyseisessä artiklassa säädetään, että kun samankaltaisten tuotteiden myynti on riittämätöntä, mainitun tuotteen normaaliarvo voidaan laskea joko alkuperämaan tuotantokustannuksen perusteella lisättynä kohtuullisia myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä kohtuullista voittomarginaalia vastaavalla määrällä tai normaaliin liiketoimintaan kuuluvassa, soveltuvaan kolmanteen maahan tapahtuvassa viennissä käytettyjen hintojen perusteella sillä ehdolla, että nämä hinnat ovat edustavia, mikä sulkee pois mahdollisuuden lisätä riittämättömäksi arvioidun kotimarkkinamyynnin hintaa siihen.

176 On muistettava, että vaikka perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa säädetään, että komissio soveltaa kaikkien mainitun artiklan mukaisten uudelleentarkastelujen yhteydessä tehtävissä tutkimuksissa samaa menetelmää kuin tullin käyttöönottoon

johtaneessa asetuksessa, jos olosuhteet eivät ole muuttuneet, mainitusta artiklasta ilmenee myös, että sovelletun menetelmän on oltava perusasetuksen 2 ja 17 artiklan mukainen.

177 Tästä seuraa, että toimielinten ei tarvitse soveltaa uudelleentarkastelun yhteydessä tehtävässä tutkimuksessa sitä menetelmää, jota noudatettiin alkuperäisessä tutkimuksessa, jos se ei ole perusasetuksen 2 artiklan säännösten mukainen.

178 Tästä poikkeavat tulkinnat johtaisivat absurdiin tilanteeseen, jossa, jos neuvosto olisi laskenut normaaliarvon Toshiba Indonesian todellisten vientihintojen sekä todellisen Indonesian myynnin hintojen yhteenlaskemisen perusteella, kantajat olisivat voineet oikeutetusti vaatia riidanalaisen asetuksen kumoamista perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan rikkomisen perusteella, kun taas jos neuvosto olisi laskenut laskennallisen normaaliarvon, kantajat olisivat voineet vaatia riidanalaisen asetuksen kumoamista perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdan rikkomisen perusteella.

179 Edellä esitetystä seuraa, että kantajien vetoamasta ensimmäisestä menetelmällisestä eroavuudesta alkuperäisen tutkimuksen ja uudelleentarkastelun välillä ei voi seurata riidanalaisen asetuksen kumoamista.

180 Kantajien esille tuoma toinen menetelmällinen eroavuus on se, että neuvosto suoritti alkuperäisessä asetuksessa tiettyjä Toshiba Indonesian tuotteiden normaaliarvon oikaisuja erityisesti niiden myynnin jälkeisten kustannusten perusteella, vaikka tällaista oikaisua ei suoritettu uudelleentarkastelun yhteydessä tehdyssä tutkimuksessa.

181 Tältä osin on todettava, että polkumyyntitutkimuksessa voi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan perusteella olla välttämätöntä suorittaa vientihinnan ja normaaliarvon oikaisuja niiden todettujen eroavuuksien huomioon ottamiseksi, jotka koskevat seikkoja, joiden on väitetty ja osoitettu vaikuttavan hintoihin ja siten niiden

vertailtavuuteen. Tällaiset oikaisut eivät kuitenkaan ole yleensä välttämättömiä silloin, kun käytetty normaaliarvo on laskennallinen ja siten keinotekoisesti määritetty. Tällaisessa tilanteessa normaaliarvo ei suinkaan ilmennä todellista lukua, jonka pitäisi olla puhdistettu sen vertailtavuuteen vaikuttavista elementeistä, vaan muodostuu yksinomaan kyseisen tuotantokustannuksen perusteella, lisättynä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittomarginaalia vastaavalla kohtuullisella määrällä. Tämän seurauksena riidanalaisessa asetuksessa lasketun Toshiba Indonesian tuotteiden normaaliarvon oikaisematta jättäminen on välitön seuraus siitä, että neuvosto on mainitussa asetuksessa käyttänyt laskennallista normaaliarvoa.

182 Koska neuvosto on oikeutetusti soveltanut laskennalliseen arvoon perustuvaa menetelmää (ks. 177–179 kohta edellä), kantajat eivät voi riitauttaa mainitusta menetelmästä johtuvia käytännön seurauksia.

183 Kantajien esille tuoma kolmas metodologinen eroavuus on se, että neuvosto on riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 45 perustelukappaleessa tehnyt vientihintojen oikaisuja kantajiin etuyhteydessä oleville yhtiöille maksetuiksi väitettyjen myyntipalkkioiden perusteella, kun taas alkuperäisessä asetuksessa se ei tehnyt niitä.

184 Tämä eroavuus, joka todella on kyseisten kahden tutkimuksen välillä olemassa, ei kuitenkaan merkitse perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa kiellettyä menetelmän vaihtamista.

185 Alkuperäisessä tutkimuksessa neuvosto ei laskenut kantajien vientihintaa, joka ei ollut mainitun tutkimuksen kohteena. Juuri tästä syystä kantajat ovat vaatineet uuden viejän asemaa ja saaneet sen, mikä ilmenee riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 9–11 perustelukappaleesta. Jokaisen viejän käyttämä vientihinta on välttämättä laskettava jokaisessa tutkimuksessa mainitun viejän erityisen tilanteen valossa. Ei siis voida katsoa, että vientihinnan laskeminen käsiteltävänä olevassa asiassa käyttämällä oikaisuja, jotka

johtuivat niistä olosuhteista, joissa neuvosto arvioi kantajien vievän tuotteitaan yhteisöön, voisi merkitä perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua menetelmän vaihtoa.

186 Kantajien esille tuoma viimeinen menetelmällinen eroavuus on se, että Toshiba Indonesian antamien tietojen tutkimiseksi tehtiin alkuperäisessä tutkimuksessa tarkastuskäyntejä mutta näin ei tapahtunut uudelleentarkastelun yhteydessä tehdyssä tutkimuksessa.

187 Kuitenkin on todettava, että komission perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdan mukainen velvollisuus soveltaa kaikissa mainitun artiklan perusteella suoritetuissa uudelleentarkasteluissa samaa menetelmää kuin tullin määräämiseen johtaneessa tutkimuksessa, jos olosuhteet eivät ole muuttuneet, ei tarkoita velvoitetta tai kieltoa suorittaa tarkastuskäyntejä uudelleentarkastelun yhteydessä tehtävässä tutkimuksessa sen mukaan, onko näitä tarkastuskäyntejä suoritettu alkuperäisen tutkimuksen yhteydessä. Tiedon tutkimista ei voida pitää osana polkumyynnin esiintymisen ratkaisemiseksi valittua menetelmää vaan ainoastaan keinoksi saada tietoja, jotka mahdollistavat kyseisen menetelmän soveltamisen.

188 Edellä esitetyn perusteella esillä oleva kanneperuste on hylättävä.

D *Viides ja kahdeksas kanneperuste, jotka koskevat perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan rikkomista*

189 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Muussa kuin markkinatalousmaista – – peräisin olevassa tuonnissa normaaliarvo määritetään kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, käytettävän hinnan tai laskennallisen arvon perusteella tai sellaisesta kolmannesta maasta muihin maihin, myös yhteisöön, vietäessä käytetyn hinnan perusteella taikka, jos tämä ei ole mahdollista, millä tahansa hyväksyttävällä perusteella, mukaan lukien samankaltaisesta tuotteesta tosiasiallisesti yhteisössä maksettu tai maksettava hinta, jota on tarvittaessa oikaistu kohtuullisella voittomarginaalilla.

Soveltuva kolmas maa, joka on markkinatalousmaa, valitaan hyväksyttävällä tavalla ottaen huomioon kaikki valintahetkellä käytettävissä olevat luotettavat tiedot. Myös määräajat otetaan huomioon ja tarvittaessa valitaan saman tutkimuksen kohteena oleva kolmas maa, joka on markkinatalousmaa.

Tutkimuksen osapuolille ilmoitetaan viipymättä tutkimuksen alkamisen jälkeen suunnitellusta kolmannesta maasta, joka on markkinatalousmaa, ja niillä on kymmenen päivää aikaa esittää huomautuksia.”

190 Neuvosto laski Toshiba Indonesian laskennallisen normaaliarvon riidanalaisessa asetuksessa sen Indonesiassa tuotettujen elektronisten vaakojen tuotantokustannuksen perusteella lisättynä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittomarginaalia vastaavalla kohtuullisella määrällä (johdanto-osan 37 perustelukappale).

191 Koska neuvosto oli aikaisemmin todennut, että Toshiba Indonesian myynti riippumattomille asiakkaille sen kotimarkkinoilla oli riittämätöntä, se päätti soveltaa voittomarginaalin laskemiseksi samaa voittomarginaalia, jota oli käytetty alkuperäisessä tutkimuksessa tiettyjen Taiwanista tuotujen elektronisten vaakojen laskennallisen normaaliarvon laskentaan, sillä nämä vaa'at kuuluivat samaan tuotesegmenttiin kuin Toshiba Indonesian vaa'at (riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 39 perustelukappale).

1. *Asianosaisten lausumat*

192 Viidennellä kanneperusteellaan kantajat väittävät, että vaikka yhteisön toimielimillä on velvollisuus varmistaa niille annettujen tietojen paikkansapitävyys, komissio ei ole tarkastanut Toshiba Indonesian antamia tietoja, jotka ovat kuitenkin laskennallisen normaaliarvon laskemiseen soveltumattomia.

193 Erityisesti Toshiba Indonesian toimittamien, tietoja koskevien ei-luottamuksellisten versioiden perusteella arvioituna näissä tiedoissa on kantajien mukaan useita puutteita. Kannattavuutta koskeva taulukko ei sisällä mitään tietoa tuotantokustannuksista, lopputuotteiden ostoista tai varaston vaihteluista ja oikaisuista. Varastoja koskeva taulukko ei osoita varastossa tapahtuneen mitään muutoksia, mikä on epärealistista. Kotimarkkinamyyntejä koskeva taulukko ei sisällä pyydettyjä tietoja. Tuotantokustannuksia koskeva taulukko sisältää yhtäältä tietoja välittömistä kustannuksista, meneillään olevista töistä ja yleiskustannuksista, jotka on ilmoitettu "soveltumattomiksi" tai "0:aa" vastaaviksi, toisaalta kuljetus-, käsittely- sekä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia koskevia muuttumattomia lukuja. Edelleen taulukossa ilmoitettujen, siihen liittyvien myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten yhteismäärä on kasvanut edellisen tilikauden ja tutkimusmenettelyn välillä, vaikka se on toisessa taulukossa pienentynyt. Neuvoston on näin ollen osoitettava, että luottamukselliset versiot kyselylomakkeeseen annetuista vastauksista ovat riittävän johdonmukaisia.

194 Joka tapauksessa kantajien mukaan on niin, että kun otetaan huomioon toimitetuissa tiedoissa olevien puutteiden suuri määrä, komissio on voinut suorittaa vain karkean ja siten virheellisen laskelman uudelleentarkastelun yhteydessä tehdyssä tutkimuksessa sovellettavasta laskennallisesta normaaliarvosta.

195 Kantajat lisäävät, että komissio on kohdellut niitä syrjivästi, koska se ei ole uudelleentarkastelun yhteydessä tehdyssä tutkimuksessa tutkinut Toshiba Indonesian antamia tietoja, vaikka se on alkuperäisessä tutkimuksessa niin tehnyt. Tältä osin kantajat korostavat, että yhteisön uudelleentarkastelun yhteydessä tehdyissä tutkimuksissa ei ole aiemmin tapahtunut sitä, että yhteisön toimielimet eivät olisi tutkineet yhdellä kertaa vientihintaa ja normaaliarvoa.

196 Sitä paitsi, jos olosuhteet käsiteltävänä olevassa asiassa ovat merkittävästi muuttuneet, niin kuin neuvosto väittää, uusi tutkimus on sitäkin välttämättömämpi.

197 Kantajat väittävät kahdeksannella kanneperusteellaan lisäksi, että neuvoston suorittama sen voittomarginaalin laskenta, joka on otettu huomioon Toshiba Indonesian laskennallisen normaaliarvon määrittämisessä, rikkoo perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohtaa. Tämä voittomarginaali pääteltiin eri markkinoiden ja yli viisi vuotta aikaisemman ajanjakson perusteella, mikä on epätavallista erityisesti siksi, että Toshiba Indonesia ei enää harjoita kotimarkkinamyyntiä, luultavasti syynä se, että tämä myynti ei ole enää yhtä kannattavaa kuin aikaisemmin.

198 Neuvosto esittää viidennen kanneperusteen osalta ensinnäkin, että päätös tarkastuskäyntien suorittamisesta kuuluu komission harkintaan. Tarkastuskäynnit Toshiba Indonesian tiloihin eivät olleet uudelleentarkastelun yhteydessä tehdyssä tutkimuksessa tarpeen, koska tämän yrityksen antamat tiedot vastasivat komission tarkastamia, alkuperäisen tutkimuksen yhteydessä annettuja tietoja, joihin oli liitetty tositteet.

199 Toiseksi neuvosto katsoo, että Toshiba Indonesian antamat tiedot soveltuivat laskennallisen normaaliarvon laskentaan ja että toimielimet ovat arvioineet niitä oikein.

200 Kolmanneksi neuvosto kiistää kantajien väittämät puutteet Toshiba Indonesian antamissa tiedoissa.

201 Neljänneksi neuvosto väittää, että kantajat eivät ole osoittaneet kärsineensä oikeuskäytännössä tarkoitettua syrjintää.

202 Kahdeksannen kanneperusteen osalta neuvosto esittää, että se on määrittänyt Toshiba Indonesian voittomarginaalin oikein, kun se on riidanalaisessa asetuksessa laskenut laskennallisen normaaliarvon. Sitä paitsi jos toimielimet olisivat käyttäneet indonesialaisen tuottajan vähäisiä kotimarkkinamyyntejä vastaavia todellisia voittomarginaaleja, laskennallinen normaaliarvo olisi ollut korkeampi.

2. *Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta*

203 Käsiteltävänä olevilla kanneperusteilla kantajat vetoavat pääasiallisesti kolmeen perusteeseen. Ensimmäiseksi ne esittävät, että neuvoston riidanalaisessa asetuksessa suorittama Toshiba Indonesian laskennallisen normaaliarvon laskenta ei ole luotettava eikä oikea, koska mainitun yhtiön tuotantokustannuksen ja myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten laskenta on suoritettu kyseessä olevan yhtiön antamien tiettyjen sellaisten tietojen perusteella, joita kantajat pitävät puutteellisina tai tarkastamattomina. Toiseksi ne esittävät, että Toshiba Indonesian tuotteiden normaaliarvon laskenta on virheellinen, koska tämän yrityksen voittomarginaali on laskettu taiwanilaisen yrityksen voittomarginaalin perusteella. Kolmanneksi kantajat arvioivat vielä, että niitä on kohdeltu syrjivästi.

204 Valinta polkumyyntimarginaalin eri laskentamenetelmien välillä sekä tuotteen normaaliarvon arvioiminen edellyttävät monitahoisten taloudellisten tilanteiden arviointia, ja tällaista arviointia koskevassa tuomioistuinvalvonnassa on siten rajoituttava tarkistamaan, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riitautetun valinnan perustaksi hyväksytyt tosiseikat ovat aineellisesti paikkansapitäviä, että näitä tosiseikkoja arvioitaessa ei ole tehty ilmeistä virhettä tai että harkintavaltaa ei ole käytetty väärin (ks. asia C-351/04, Ikea Wholesale, tuomio 27.9.2007, Kok., s. I-7723, 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Kantajat eivät siis voi vaatia riidanalaisen asetuksen kumoamista niiden kahden ensimmäisen perusteen yhteydessä esittämiensä syiden perusteella, elleivät ne osoita, että niiden väittämät virheet ovat ilmeisiä.

205 Tässä tilanteessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi, että aluksi on tutkittava erikseen ne kaksi perustetta, joihin kantajat ovat vedonneet, ja sitten niihin kohdistuvaa syrjintää koskeva peruste.

a) Ensimmäinen peruste, joka koskee laskennallisen normaaliarvon määrittämistä tarkastamattomien ja puutteellisten tietojen perusteella

206 Kantajat esittävät pääasiallisesti kaksi moitetta, jotka koskevat Toshiba Indonesian antamia tietoja, joiden perusteella laskennallinen normaaliarvo on laskettu.

207 Ensimmäiseksi kantajat esittävät, että Toshiba Indonesian antamia tietoja ei ole tutkittu tekemällä tarkastuskäyntejä, ja ne eivät tämän seurauksena ole luotettavia.

208 Tältä osin on huomautettava, ettei se, että polkumyyntitutkimuksen yhteydessä annettuja tietoja ei tarkasteta tarkastuskäyntien avulla, tee näistä tiedoista vääriä eikä välttämättä vähemmän luotettavia.

209 Vaikka komission on perusasetuksen 6 artiklan 8 kohdan mukaan tutkittava niin hyvin kuin mahdollista asianomaisten osapuolten toimittamien tietojen, joiden perusteella päätelmät tehdään, paikkansapitävyys muulloin kuin 18 artiklassa vahvistetuissa olosuhteissa, eli silloin, kun yhteistyötä ei tehdä, mikään ei estä sitä tutkimasta näitä tietoja sopivimmaksi katsomallaan tavalla eikä pelkästään tarkastuskäyntiä tekemällä. Tätä tulkintaa tukee se, että perusasetuksen 16 artiklassa säädetään, että tarkastuskäyntejä tehdään vain, jos komissio katsoo sen aiheelliseksi.

210 Näin ollen on tutkittava, onko komissio tutkinut Toshiba Indonesian antamat tiedot riittävän hyvin muilla tavoilla kuin tarkastuskäynnin tekemällä.

211 Tältä osin neuvosto esittää, että Toshiba Indonesian antamat tiedot vastasivat alkuperäisen tutkimuksen yhteydessä annettuja tietoja sekä mainitun yhtiön toimittamia tositteita. Kantajat eivät ole kiistäneet tätä väitettä.

212 Lisäksi yhteisöjen toimielimet voivat oikeutetusti ottaa huomioon, kun ne arvioivat, oliko Toshiba Indonesian uudelleentarkastelun yhteydessä tehdyssä tutkimuksessa antamien tietojen tutkiminen tarkastuskäyntejä tekemällä aiheellista, sen, että tämä yhtiö oli antanut tietoja jo alkuperäisen tutkimuksen yhteydessä ja oli näin jo mahdollistanut sen, että kyseessä olevat toimielimet voivat myös tarkastuskäyntejä tekemällä tutkia annettujen tietojen luotettavuuden uudelleentarkastelun yhteydessä tehtävää tutkimusta kohtuullisen lähellä olevana ajankohtana.

213 Näissä olosuhteissa on todettava, että kyseiset toimielimet eivät ole tehneet ilmeistä arviointivirhettä, kun ne ovat päättäneet, että Toshiba Indonesian antamia tietoja ei ollut välttämätöntä enemmälti tutkia tarkastuskäyntiä tekemällä.

214 Toiseksi kantajat ovat, tosin suppeasti, vedonneet siihen, että ne olivat löytäneet Toshiba Indonesian antamien tietojen ei-luottamuksellisia versioita tutkimalla niistä tiettyjä konkreettisia puutteita, joista seuraa, että komissio on voinut suorittaa vain karkean ja siten virheellisen Toshiba Indonesian normaaliarvon laskennan.

215 Ensimmäiseksi ne väittävät, että Toshiba Indonesian sen kannattavuutta koskevassa erityisessä taulukossa antamiin tietoihin ei sisälly mitään tietoa tuotantokustannuksista, lopputuotteiden ostoista tai varastojen muutoksesta ja oikaisuista.

216 On kuitenkin huomattava, että neuvosto ei ole riidanalaisessa asetuksessa laskenut Toshiba Indonesian laskennallista normaaliarvoa sen oman voittomarginaalin perusteella vaan taiwanilaisen yhtiön voittomarginaalin perusteella. Tästä seuraa, että vaikka Toshiba Indonesian sen kannattavuutta koskevassa taulukossa antamat tiedot olisivat puutteellisia, sillä ei ole voinut olla vaikutusta laskennallisen normaaliarvon laskentaan. Tämän seurauksena kaikki näitä tietoja koskevat moitteet ovat vaikutuksettomia.

217 Toiseksi kantajat esittävät, että Toshiba Indonesian varastoja koskevassa taulukossa antamat tiedot eivät osoita varastoissa tapahtuneen mitään muutosta, mikä on epärealistista.

218 Tältä osin on huomattava yhtäältä, että kantajat eivät ole mitenkään selittäneet, miten tätä tietoa olisi käytetty tai miten sitä olisi pitänyt käyttää laskennallisen normaaliarvon laskennassa, ja ne eivät näin ollen voi väittää, että tiedon virheellisyys olisi voinut vaikuttaa mainitun arvon laskentaan. On huomattava toisaalta, että neuvosto on vastannut, kantajien tätä vastustamatta, että Toshiba Indonesia toimitti tuotteensa etuyhteydessä olevalle yritykselle, Toshiba TEC Singaporelle (jäljempänä Toshiba Singapore), joka vastaa elektronisten vaakojen myynnistä ja siten myös varastoista, mikä selittää kantajien viittaaman tilanteen (ks. vastaavasti 259–262 kohta jäljempänä). Tämän vuoksi on todettava, että kantajat eivät ole osoittaneet kyseessä olevassa taulukossa olevan mitään sellaisia puutteita, jotka voisivat saattaa normaaliarvon laskennan kyseenalaiseksi.

219 Kolmanneksi kantajat esittävät, että Toshiba Indonesian kotimarkkinamyyntiä koskevassa taulukossa antamat tiedot eivät vastaa komission pyytämiä tietoja.

220 On kuitenkin huomattava, että kantajat eivät ole mitenkään selittäneet, miten tätä puuttuvaksi väitettyä tietoa olisi pitänyt käyttää laskennallisen normaaliarvon laskemisessa, ja ne eivät siten voi väittää, että sen puuttuminen olisi vaikuttanut mainitun arvon laskentaan. Lisäsi neuvosto on vastannut, kantajien tätä vastustamatta, että mainitussa taulukossa oli koko Indonesiaa, ei Toshiba Indonesiaa itseään, koskevia tietoja eikä tällä ollut mitään tietoja muista tuottajista tai kyseisen tuotteen tuonnista Indonesiaan ja viennistä Indonesiasta, mikä selittää sen, että taulukkoon sisältyi vain osa komission pyytämistä tiedoista.

221 Tämän seurauksena on myös todettava, että kantajat eivät ole osoittaneet kyseessä olevassa taulukossa olevan mitään sellaista puutetta, joka saattaisi normaaliarvon laskennan kyseenalaiseksi.

222 Neljänneksi kantajat väittävät, että Toshiba Indonesian tuotantokustannuksia koskevassa erityisessä taulukossa antamat tiedot sisältävät yhtäältä tietoja välittömistä kustannuksista, meneillään olevista töistä ja yleiskustannuksista, jotka on ilmoitettu

”soveltumattomiksi” tai ”0:aa” vastaaviksi, ja toisaalta muuttumattomia lukuja, jotka koskevat kuljetus-, käsittely- sekä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia.

223 Välittömien kustannusten, meneillään olevien töiden ja yleiskustannusten osalta neuvosto on ilmoittanut kantajien tätä vastustamatta, että maininnat ”soveltumaton” ja ”0:aa” vastaava selittyvät sillä, että Toshiba Indonesia oli antanut tietoja sen omista kustannuksista, jotka koskevat sellaista elektronista vaakamallia, joka toimitettiin valmistuksen jälkeen Toshiba Singaporelle. Siten viimeksi mainittu yhtiö kantaa kyseessä olevat kustannukset lähes kokonaisuudessaan.

224 Lisäksi on huomattava, että asiakirjoista ilmenee, että komission käsiteltävänä olevassa asiassa Toshiba Indonesialle lähettämä kyselylomake on vakiomuotoinen lomake, joka on laadittu moninaisia tuotteita varten ja joka käsittää muun muassa useita taulukoita, jotka on valmiiksi jaettu ruutuihin. Neuvosto ilmoittaa, että eräitä ruutuja voi käyttää vain tiettyjä tuotteita tai malleja varten. Tässä tilanteessa kyselylomakkeen vastaanottajan ilmoittamiin vastauksiin ei voi olla kuulumatta arvoja kuten ”0” tai ”soveltumaton”, ja kantajat eivät siten voi oikeutetusti kritisoida kyseessä olevia tietoja näiden mainintojen vuoksi ilmoittamatta edes suppeasti, miltä osin kyseisten ruutujen tiedot olisivat tarpeellisia.

225 Lisäksi neuvosto esittää kantajien tätä vastustamatta, että Toshiba Indonesia antoi kyseessä olevassa taulukossa vain elektronisia vaakoja, ei muita tuotteita, koskevia tietoja, mikä selittää sen, että sarakkeessa nimeltä ”kaikki tuotteet” oli aina maininta ”soveltumaton”.

226 Siitä, että kuljetus-, käsittely- sekä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia koskevat luvut ovat muuttumattomia, on riittävää mainita, että kantajat eivät selitä edes

suppeasti, miten tämä osoittaisi kyseisen taulukon sisältämien tietojen olevan virheellisiä. Siten kantajat eivät voi vedota tähän väitettyyn virheeseen riidanalaisen asetuksen lainmukaisuuden riitauttamiseksi.

227 Tästä seuraa, että kantajat eivät ole osoittaneet, että Toshiba Indonesian kyseessä olevassa taulukossa antamat tiedot olisivat virheellisiä.

228 Viidenneksi kantajat arvioivat, että myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia koskevasta taulukosta ilmenevä näiden kustannusten yhteismäärän kasvaminen edellisen tilikauden ja tutkimusajanjakson välillä ei ole uskottavaa, koska yhteismäärä on toisessa taulukossa pienentynyt.

229 On korostettava, että kantajat jälleen vain kyseenalaistavat tiedon oikeellisuuden mutta eivät selitä, miten sitä olisi pitänyt käyttää laskennallisen normaaliarvon laskennassa, joten ne eivät siten voi väittää, että tämän hyvin konkreettisen tiedon sisältyminen Toshiba Indonesian antamiin lukuisiin tietoihin, joiden perusteella laskennallinen normaaliarvo on laskettu, olisi voinut vaikuttaa mainittuun laskentaan käsiteltävänä olevassa tapauksessa.

230 Joka tapauksessa on huomattava, että myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia koskeva taulukko käsittää kaikki Toshiba Indonesian valmistamat tuotteet, kun taas toinen taulukko, johon kantajat viittaavat, koskee ainoastaan sitä konkreettista mallia, jonka perusteella normaaliarvon laskenta on suoritettu, mikä selittää kantajien havaitseman eroavuuden.

231 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että kantajat eivät ole onnistuneet osoittamaan, että komissio olisi Toshiba Indonesian antamien tietojen perusteella voinut suorittaa vain karkean ja siten virheellisen tämän yrityksen normaaliarvoa koskevan laskennan. Käsiteltävänä oleva peruste ei siten voi menestyä.

b) Toinen peruste, joka koskee Toshiba Indonesialle vahvistetun voittomarginaalin ilmeistä soveltumattomuutta

232 Aluksi on huomattava, että kantajat eivät väitä, että neuvoston laskennallisen normaaliarvon määrittelyssä Toshiba Indonesialle vahvistama voittomarginaali olisi kohtuuton.

233 Kantajat väittävät vain, että mainitun marginaalin määrittäminen alkuperäisessä tutkimuksessa taiwanilaiselle yhtiölle vahvistetun marginaalin perusteella ei ole perusteltua, koska Taiwanin markkinat poikkeavat Indonesian markkinoista ja koska alkuperäisen tutkimuksen ajanjakso on uudelleentarkastelun yhteydessä suoritetun tutkimuksen ajankohtaa aikaisempi.

234 On kuitenkin todettava, että kantajat eivät ole esittäneet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle mitään sellaista, joka osoittaisi olevan ilmeisen virheellistä katsoa neuvoston esittämällä tavalla, jota kantajat eivät ole vastustaneet, että Toshiba Indonesian elektronisten vaakojen kanssa samaan tuotesegmenttiin kuuluvia vaakoja valmistavan taiwanilaisen yhtiön viisi vuotta ennen uudelleentarkastelun yhteydessä suoritettavan tutkimuksen aloittamista toteutunutta voittomarginaalia voidaan perustellusti soveltaa Toshiba Indonesiaan, kun sen laskennallista normaaliarvoa määritellään.

235 Kantajat eivät ole osoittaneet sitä, että elektronisten vaakojen markkinaolosuhteet olivat näiden kahden ajanjakson aikana Taiwanissa ja Indonesiassa erilaiset, ja vielä vähemmän sitä, että nämä erot voisivat vaikuttaa näissä maissa elektronisia vaakoja myyvien yritysten voittomarginaaliin siinä määrin, että olisi ilmeisen kohtuutonta käyttää taiwanilaisen yrityksen voittomarginaalia indonesialaiselle yritykselle vahvistettavan marginaalin laskemiseksi silloin, kun indonesialaisen yrityksen todellinen marginaali ei ole käytettävissä.

236 Tästä seuraa, että käsiteltävänä olevaa perustetta ei voida hyväksyä.

c) Kolmas peruste, joka koskee syrjintää

237 Kantajat esittävät pääasiallisesti, että niitä on kohdeltu syrjivästi, sillä Toshiba Indonesian antamat tiedot on tutkittu alkuperäisessä tutkimuksessa tarkastuskäyntien avulla, mutta uudelleentarkastelun yhteydessä tehdyssä tutkimuksessa tietoja ei ole tarkastettu tällä tavalla.

238 On huomattava tältä osin, että yhdenvertaisen kohtelun periaate edellyttää, että toisiinsa rinnastettavia tapauksia ei kohdella eri tavoin eikä erilaisia tilanteita kohdella samalla tavoin, ellei tällaista kohtelua voida objektiivisesti perustella (ks. asia C-248/04, Koninklijke Coöperatie Cosun, tuomio 26.10.2006, Kok., s. I-10211, 72 kohta ja asia C-303/05, Advocaten voor de Wereld, tuomio 3.5.2007, Kok., s. I-3633, 56 kohta).

239 Kantajat eivät ole osoittaneet, että uudelleentarkastelun yhteydessä tehdyn tutkimuksen ja alkuperäisen tutkimuksen tilanteet olisivat verrannollisia erityisesti siltä osin, miten uskottavina yhteisöjen toimielinten olisi pidettävä Toshiba Indonesian näissä kahdessa tapauksessa antamia tietoja. Uudelleentarkastelun yhteydessä tehty tutkimus koski tuottajaa, jota oli tutkittu jo alkuperäisessä tutkimuksessa ja joka siten oli jo antanut komission tutkia annettujen tietojen luotettavuuden, kun taas alkuperäisessä tutkimuksessa näin ei ollut (ks. 212 kohta edellä).

240 Siten syrjintää koskeva peruste on hylättävä.

E *Kuudes ja seitsemäs kanneperuste, jotka koskevat perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan rikkomista*

241 Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna 5.11.2002 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1972/2002 (EYVL L 305, s. 1), säädetään seuraavaa:

”Vientihinnan ja normaaliarvon välillä on tehtävä tasapuolinen vertailu. Vertailu on tehtävä kaupan samassa portaassa ja mahdollisimman samanaikaisten myyntien suhteen ja ottaen asianmukaisesti huomioon muut mahdolliset hintojen vertailuun vaikuttavat erot. Elleivät muodostettu normaaliarvo ja vientihinta ole verrattavissa, kussakin tapauksessa on asianmukaisesti otettava huomioon, oikaisujen muodossa, tapauksen asianhaarat tutkien, hintoihin ja siten niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet. Oikaisujen toistamista on vältettävä, etenkin silloin, kun kyseessä ovat alennukset, hyvitykset, määrät ja kaupan portaisiin liittyvät erot. Erityisten olosuhteiden täyttyessä oikaisuja voidaan tehdä seuraavien tekijöiden mukaisesti:

– –

i) Palkkiot

Oikaisu tehdään kyseessä olevan myynnin osalta maksettujen palkkioiden erojen mukaisesti. Käsitteeseen ’palkkiot’ katsotaan sisältyvän tuotteen tai samankaltaisen tuotteen kauppiaan saama voittomarginaali, jos kyseisen kauppiaan toiminta muistuttaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa.

_ _”

242 Riidanalaisessa asetuksessa normaaliarvo on laskettu Toshiba Indonesian valmistamien elektronisten vaakojen tuotantokustannusten perusteella lisättynä ensinnäkin sen myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia vastaavalla kohtuullisella määrällä, joka on laskettu lisäämällä Toshiba Indonesian myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin osa Toshiba Singaporen myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista, ja toiseksi Toshiba Indonesian voittoja vastaavalla kohtuullisella määrällä (johdanto-osan 29–33 ja 37–39 perustelukappale).

243 Koska neuvosto katsoi, että kantajat olivat myyneet elektronisia vaakojaan yhteisössä etuyhteydessä olevien yhtiöiden välityksellä, vientihinta määritettiin niiden hintojen perusteella, joilla tuotteet myytiin ensimmäistä kertaa riippumattomalle ostajalle yhteisössä.

244 Kun neuvosto riidanalaisessa asetuksessa vertasi normaaliarvoa vapaasti tehtaalla -vientihintaan samassa kaupan portaassa, se otti perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti huomioon hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat eroavuudet. Koska neuvosto katsoi, että kantajiin etuyhteydessä olevien myyjien toiminta muistuttaa palkkioperusteisesti toimivan edustajan toimintaa, se oikaisi vientihintaa perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti palkkion huomioon ottamiseksi (johdanto-osan 43–45 perustelukappale).

1. *Asianosaisten lausumat*

245 Kuudennella kanneperusteella kantajat esittävät, että laskennallisen normaaliarvon määrittämisessä on otettava huomioon vain Toshiba Indonesian kotimarkkinamyynteihin liittyvät myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset. Toshiba Singaporella, jonka myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista neuvosto otti osan huomioon mainitun arvon

laskennassa, on suuri määrä sellaisia toimintoja, joilla ei ole mitään yhteyttä Indonesian markkinoihin, koska sen tehtäviin kuuluu aluetason koordinointitehtäviä ja alueellista myyntiä mutta ei Indonesian myyntiä. Kantajat arvioivat, että neuvosto on näin määrittänyt vientihinnan mutta ei Indonesian myyntien hintaa.

246 Kantajat lisäävät, että kahta Toshiba Indonesiaan etuyhteydessä olevaa yritystä, Toshiba Singaporea ja Toshiba TEC Corporationia, jonka kotipaikka on Japanissa (jäljempänä Toshiba Japan), olisi täytynyt pitää Toshiba Indonesian edustajina. Siten neuvoston olisi pitänyt soveltaa maksettuja myyntipalkkioita vastaavaa laskennallisen normaaliarvon vähennystä, vähintään siitä syystä, että näitä vähennyksiä on sovellettu, kun vientihintaa on laskettu.

247 Seitsemännellä kanneperusteella kantajat riitauttavat sen, että yhteisöjen toimielimillä oli perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan perusteella oikeus vähentää niiden vientihinnasta väitetyt ”palkkiot” niihin etuyhteydessä olevien yhtiöiden myyntitoimenpiteistä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on asiassa T-88/98, Kundan ja Tata vastaan neuvosto 21.11.2002 antamassaan tuomiossa (Kok., s. II-4897) todennut, että tällaisten oikaisujen tekemiseksi toimielinten pitää perustaa ne sellaisiin seikkoihin, jotka osoittavat tai joiden nojalla voidaan päätellä, että palkkio on todellisuudessa maksettu ja että se vaikuttaa määräävästi vientihinnan ja normaaliarvon keskinäiseen vertailukelpoisuuteen. Tämän asian taustalla oleva tilanne ei eroa käsiteltävän asian tilanteesta, ja mitään määriä ei ole maksettu.

248 Kuudennen kanneperusteen osalta neuvosto esittää, että Toshiba Indonesian, joka on vain tehdas, myynnit ovat tapahtuneet Toshiba Singaporen välityksellä. Tästä syystä prosenttiosuus Toshiba Singaporen Indonesian myynteihin liittyvistä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista on lisätty Toshiba Indonesian kustannuksiin.

249 Palkkioiden perusteella tehtyjen oikaisujen osalta neuvosto esittää, että kantajat toteuttivat myyntinsä yhteisöön etuyhteydessä olevien yhtiöiden välityksellä ja että niiden vientihinta on siten määritetty laskennallisesti ensimmäisen riippumattoman ostajan yhteisössä maksamien hintojen perusteella. Neuvosto esittää, että näiden myynnistä vastanneiden yhtiöiden toiminta muistutti edustajan toimintaa, koska ne määrittelivät myyntihinnat, ottivat suoraan vastaan tilaukset asiakkailta ja laskuttivat tilaukset asiakkailta. Koska edustajat saavat normaalisti palkkioita, ensimmäiseltä riippumattomalta ostajalta perittävää hintaa on tällä perusteella oikaistava.

250 Sitä vastoin koska laskennallisen normaaliarvon määrittelyssä on otettu huomioon Toshiba Indonesian ja Toshiba Singaporen myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset mutta ei Toshiba Japanin, joka suoritti viimeisen portaan myyntiä Indonesian markkinoilla, vastaavia kustannuksia, oikaisujen tekeminen palkkioiden perusteella ei ole asianmukaista, vaikka Toshiba Japan toimikin edustajana.

251 Seitsemännen kanneperusteen osalta neuvosto esittää, että toimielimet ovat oikeutetusti tehneet oikaisuja kantajiin etuyhteydessä oleville yhtiöille myyntitoimenpiteistä maksettujen palkkioiden perusteella, kun ne vertasivat normaaliarvoa ja vientihintaa.

252 Neuvosto esittää, että kantajat eivät kiistä riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 53 perustelukappaleessa esitettyjä perusteluja, joiden vuoksi niiden vientihintoja oli oikaistava palkkioiden perusteella. Ne väittävät vain, että maksusuorituksen puuttuessa mitään oikaisuja ei pitäisi tehdä, tukematta väitettään mitenkään. Koska myynnistä vastaavat yhtiöt ja kantajat olivat etuyhteydessä, ei sillä, onko palkkiota tosiasiallisesti maksettu, ole suurta merkitystä, koska käsiteltävänä oleva tapaus on erilainen kuin se, joka johti tuomion antamiseen edellä 247 kohdassa mainitussa asiassa Kundan ja Tata vastaan neuvosto, jossa viejä ja myyjäyhtiö olivat itsenäisiä.

253 Lisäksi kantajien tulkinnassa mainitusta tuomiosta ei oteta huomioon, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohtaa on muutettu asetuksella N:o 1972/2002, jolla

täsmennetään, että termi ”palkkiot” käsittää myös tuotteen tai samankaltaisen tuotteen kauppiaan saaman voittomarginaalin, jos kyseisen kauppiaan toiminta muistuttaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa.

2. *Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta*

254 Kahdella kyseessä olevalla kanneperusteella kantajat vetoavat pääasiallisesti kolmeen perusteeseen. Ne esittävät, että neuvosto on riidanalaisessa asetuksessa laskenut laskennallisen normaaliarvon virheellisesti ensinnäkin siksi, että se on liittänyt siihen Toshiba Singaporen myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia, ja toiseksi, koska se ei ole tehnyt oikaisuja Toshiba Singaporelle ja Toshiba Japanille maksettujen edustajanpalkkioiden perusteella. Kolmanneksi kantajat esittävät, että neuvosto on riidanalaisessa asetuksessa laskenut niiden vientihinnan virheellisesti, koska se on tehnyt oikaisuja kantajiin etuyhteydessä oleville yhtiöille yhteisön sisäisestä myynnistä maksettavien edustajanpalkkioiden perusteella.

255 Näin ollen on tutkittava, ovatko kantajat onnistuneet osoittamaan kolmen edellä mainitun virheen tapahtuneen. On muistutettava, kuten edellä 80 ja 204 kohdassa on korostettu, että monitahoisissa taloudellisissa tilanteissa, kuten pääasiassa, tuomioistuinvalvonta rajoittuu siihen, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riidanalaisen ratkaisun perustana olleet tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, ettei näitä tosiseikkoja ole arvioitu ilmeisen väärin tai ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin. Siten käsiteltävänä olevat kanneperusteet eivät voi menestyä, elleivät kyseessä olevat virheet ole ilmeisiä.

a) Toshiba Singaporen myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sisällyttäminen laskennallista normaaliarvoa koskevaan laskelmaan

256 On todettava, että kantajat eivät väitä, että myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten määrä, jonka neuvosto on Toshiba Indonesialle riidanalaisessa asetuksessa laskennallisen normaaliarvon määrittämisen yhteydessä vahvistanut, ei itsessään olisi kohtuullinen. Ne väittävät vain, että mainitun määrän määrittäminen Toshiba Singaporen kustannusten osan perusteella on perusteetonta, koska kyseinen yhtiö ei suorita myyntejä Indonesian markkinoilla.

257 On kuitenkin todettava, että neuvoston käsiteltävänä olevassa asiassa valitsema menetelmä myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten vahvistamiseksi Toshiba Indonesialle ei ole ilmeisen virheellinen.

258 Perusasetuksen systematiikan mukaan normaaliarvon laskennallisella määrittämisellä pyritään määrittämään tuotteen myyntihinta, jos se olisi myynnissä alkuperä- tai vientimaassa, ja että näin ollen laskennallisen normaaliarvon laskennassa on otettava huomioon juuri ne kulut, jotka liittyvät myyntiin kotimarkkinoilla (ks. vastaavasti asia C-69/89, Nakajima v. neuvosto, tuomio 7.5.1991, Kok., s. I-2069, 64 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Normaaliarvon laskennallisessa määrittämisessä toimielimet ottavat tutkittavan yhtiön todellisten kustannusten sijasta huomioon kohtuullisen arvion niistä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista, joista tämän yhtiön olisi vastattava, jos se saattaisi kyseessä olevaa tuotetta riittävässä määrin myyntiin sen alkuperämaassa.

259 Tältä osin on huomattava, että neuvosto esittää kantajien tätä vastustamatta, että Toshiba Indonesian toiminnot liittyvät yksin tuotantoon eivätkä myyntiin. Se esittää myös, että kaikissa Toshiba Indonesian myynneissä on välittäjänä Toshiba Singapore, joka puolestaan myi osan tavaroista Indonesian markkinoilla Toshiba Japanin ja siihen etuyhteydessä olevan jakelijan, KDS:n, välityksellä.

260 Oikeudenkäyntiaineistoon sisältyvät asiakirjat vahvistavat nämä neuvoston väitteet. Toshiba Indonesian komissiolle antamista tiedoista ilmenee, että tämä yhtiö ei myy elektronisia vaakoja Indonesiassa suoraan vaan lähettää koko tuotantonsa Toshiba Singaporelle. Näistä tiedoista ilmenee myös, että Toshiba Singapore puolestaan ei harjoita myyntiä Indonesiassa suoraan vaan välittäjänä toimii aina Toshiba Japan, jonka myynnit Indonesiassa puolestaan tapahtuvat siihen etuyhteydessä olevan KDS-yhtiön välityksellä.

261 Koska kaikki Toshiba Indonesian valmistamat elektronisen vaa'at toimitetaan Toshiba Singaporelle ja koska Toshiba Japan myy tietyt näistä Indonesiassa, ei ole ilmeisen virheellistä päätellä, että Toshiba Singaporen on välttämättä täytynyt siirtää mainitut vaa'at Toshiba Japanille.

262 Siten neuvosto on riidanalaisessa asetuksessa oikein katsonut, että Toshiba Indonesialle vahvistettavien myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten kohtuullinen määrä voidaan määrittää niiden kustannusten perusteella, joista tämä yhtiö tosiasiallisesti vastaa, lisättynä prosenttiosuudella niistä kustannuksista, joista Toshiba Singapore vastaa. Tällä lisäyksellä vain korjataan Toshiba Indonesian myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten epänormaali vähäisyys, joka johtuu siitä, että sillä ei ole myyntitoimintaa, ja otetaan huomioon se, että osa Toshiba Singaporen myyntiponnisteluista, ja siten osa niihin liittyvistä kustannuksista, koskevat Indonesian markkinoita.

263 Tämän seurauksena käsiteltävänä oleva peruste on hylättävä.

b) Toshiba Singaporelle ja Toshiba Japanille maksettuihin edustajanpalkkioihin perustuvien oikaisujen tekemättä jättäminen

264 Kantajat arvioivat, että neuvoston olisi pitänyt tehdä oikaisuja Toshiba Singaporelle ja Toshiba Japanille maksettujen edustajanpalkkioiden perusteella, kun se laski laskennallista normaaliarvoa. Kantajat katsovat, että viimeksi mainitut täyttivät

edellytykset sille, että niitä voidaan pitää Toshiba Indonesian edustajina ja että toimielinten olisi siten pitänyt pienentää laskennallista arvoa myyntipalkkioiden perusteella.

265 Tämä näkemys on kuitenkin hylättävä tarvitsematta ratkaista sitä, onko Toshiba Japania ja Toshiba Singaporea pidettävä Toshiba Indonesian edustajina.

266 Edustajanpalkkioita vastaavien oikaisujen käyttäminen voi olla välttämätöntä perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan nojalla vientihinnan ja normaaliarvon välillä olevien, niiden vertailtavuuteen vaikuttavien eroavuuksien huomioon ottamiseksi. Tällaisia oikaisuja ei voida kuitenkaan tehdä laskennallisesta arvosta, joka näin ollen ei ole todellinen. Tähän arvoon eivät periaatteessa vaikuta sen vertailukelpoisuutta vähentävät seikat, kuten edustajanpalkkiot, sillä se on määritetty keinotekoisesti liittämällä yhteen erilaisia elementtejä, joihin eivät kuulu jakelijoille tehdyt maksut tai niiden voittomarginaalit, jotka muistuttavat tällaisia palkkioita ja joiden perusteella vähennys olisi tehtävä.

267 On joka tapauksessa huomattava, että neuvosto on Toshiba Indonesian laskennallisen normaaliarvon laskennassa lisännyt sen tuotantokustannuksiin ja myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin tietyn prosenttiosuuden Toshiba Singaporen myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista yksin siitä syystä, että Toshiba Indonesian myyntitoiminta on hyvin vähäistä tai jopa olematonta. Se ei ole siten tehnyt ilmeistä arviointivirhettä, kun se ei ole pienentänyt normaaliarvoa Toshiba Singaporelle maksettujen edustajanpalkkioiden perusteella. Toshiba Singaporen myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten huomioon ottaminen ainoastaan korjaa Toshiba Indonesian myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten poikkeuksellista vähäisyyttä, joka johtuu sen vähäisestä myyntitoiminnasta, eikä se ole menetelmä sen määrittämiseksi, mitä olisi pidettävä elektronisia vaakoja Indonesiassa myyntiin saattavan yhtiön riittävänä ja siten kohtuullisena myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten määränä.

268 Toshiba Japanin osalta on myös todettava, että neuvoston ei tarvinnut pienentää laskennallista arvoa edustajanpalkkioiden perusteella. Mitään prosenttiosuutta Toshiba Japanin myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista ei, virheellisesti tai oikein, ole otettu huomioon Toshiba Indonesian tuotteiden normaaliarvon laskennallisessa määrittämisessä, mikä suosii kantajia. Olisi siis ilmeisen sopimatonta pienentää mainittua arvoa millä tahansa määrällä, joka vastaisi Toshiba Japanille maksettavia edustajanpalkkioita.

269 Tästä seuraa, että käsiteltävänä oleva peruste on hylättävä.

c) Vientihinnan oikaiseminen edustajanpalkkioiden perusteella

270 Neuvosto on riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 42 perustelukappaleessa katsonut, että kantajat olivat myyneet elektroniset vaakansa yhteisöön niihin etuyhteydessä olevien, Samoalle ja Taiwaniin rekisteröityneiden yhtiöiden välityksellä, ja määrittänyt vientihinnan ensimmäiseltä riippumattomalta ostajalta yhteisössä perittyjen tai perittävien jälleenmyyntihintojen perusteella. Neuvosto on riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 45 perustelukappaleessa selittänyt, että näiden myyntiä harjoittavien yhtiöiden toiminta muistutti palkkioperusteisesti toimivan edustajan toimintaa ja että vientihintaa on siten perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti oikaistava palkkion huomioon ottamiseksi.

271 Kantajat esittävät, että neuvoston ei olisi pitänyt tehdä vientihintaan mainittua oikaisua, koska mitään palkkiota ei tosiasiallisesti ole maksettu.

272 Kantajat perustavat väitteensä pääasiallisesti siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on edellä 247 kohdassa mainitussa asiassa Kundan ja Tata vastaan neuvosto todennut, että niin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan tekstistä kuin sen sisäisestä rakenteestakin ilmenee, että vientihintaa tai normaaliarvoa voidaan oikaista

ainoastaan hintoihin ja näin niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavien tekijöiden eroavuuksien huomioon ottamiseksi, ja että näin ei ole silloin, kun kyseessä on palkkio, jota ei todellisuudessa ole maksettu (tuomion 94 kohta).

273 Kantajien näkemys on kuitenkin hylättävä.

274 On huomattava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on edellä 247 kohdassa mainitussa asiassa Kundan ja Tata vastaan neuvosto antamassaan tuomiossa erityisesti katsonut, että jotta toimielimet olisivat voineet tehdä oikaisun palkkioiden perusteella, niiden olisi pitänyt perustaa se sellaisiin seikkoihin, jotka olisivat osoittaneet tai joiden nojalla olisi voitu päätellä, että palkkiota oli todellisuudessa maksettu ja että se vaikutti määräävästi vientihinnan ja normaaliarvon keskinäiseen vertailukelpoisuuteen (tuomion 95 kohta).

275 Mainitussa tuomiossa (96 kohta) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tullut siihen tulokseen, että samalla tavoin kuin sellaisen asianosaisen, joka perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan nojalla vaatii tehtäväksi oikaisuja, joiden avulla normaaliarvo ja vientihinta saatetaan keskenään vertailukelpoisiksi polkumyyntimarginaalin määrittämistä varten, on näytettävä toteen, että vaatimus on perusteltu (ks. yhdistetyt asiat C-320/86 ja C-188/87, Stanko France v. komissio ja neuvosto, tuomio 11.7.1990, Kok., s. I-3013, 48 kohta), myös toimielinten on, silloin kun ne katsovat, että niiden täytyy tehdä oikaisu palkkioiden perusteella, todistettava tai ainakin esitettävä aihetodiste, jonka avulla voidaan osoittaa oikaisun perustana olevan seikan olemassaolo ja määrittää sen vaikutus hintojen vertailukelpoisuuteen.

276 On kuitenkin korostettava, että edellä 247 kohdassa mainitussa asiassa Kundan ja Tata vastaan neuvosto annettu tuomio julistettiin aikana, jolloin oikeussäännöt, jotka koskevat vähennyksiä, joita palkkioiden perusteella voidaan tehdä vientihintaan, olivat erilaiset kuin uudelleentarkastelun yhteydessä tehtyyn tutkimukseen sovellettava säännöstö.

277 Edellä 247 kohdassa mainitussa asiassa Kundan ja Tata vastaan neuvosto annetun tuomion julistamisen, samoin kuin riidanalaisen asetuksen antamisen, aikaan perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa säädettiin, että vientihinnan ja normaaliarvon vertailemiseksi ”kussakin tapauksessa on asianmukaisesti otettava huomioon, oikaisujen muodossa, tapauksen asianhaarat tutkien, hintoihin ja siten niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet”.

278 Edellä 247 kohdassa mainitussa asiassa Kundan ja Tata vastaan neuvosto annetun tuomion julistamisen, samoin kuin riidanalaisen asetuksen antamisen, aikaan perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa säädettiin, että ”oikaisu tehdään kyseessä olevan viennin osalta maksettujen palkkioiden erojen mukaisesti”.

279 Edellä mainittuun säännökseen on kuitenkin kyseessä olevan tuomion julistamisen jälkeen lisätty asetuksen N:o 1972/2002 1 artiklan 5 kohdan nojalla toinen virke. Näin tämän säännöksen toisessa virkkeessä säädetään sittemmin, että ”käsitteeseen ’palkkiot’ katsotaan sisältyvän tuotteen tai samankaltaisen tuotteen kauppiaan saama voittomarginaali, jos kyseisen kauppiaan toiminta muistuttaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa”.

280 Viimeksi mainitun asetuksen johdanto-osan kuudennen perustelukappaleen mukaan kyseessä olevan virkkeen lisäämisellä perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohtaan on tarkoitus selventää komission ja neuvoston vakiintuneen käytännön mukaisesti, että nämä oikaisut olisi tehtävä myös, vaikka osapuolet eivät toimisi päämies-edustajasuhteen pohjalta, jos ne saavuttavat saman taloudellisen tuloksen ostajana ja myyjänä toimiessaan.

281 Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa mahdollistetaan siten oikaisun tekeminen tarkasteltavan myynnin osalta maksettujen palkkioiden eroavuuden lisäksi tuotteen kauppiaiden saaman marginaalin perusteella, jos niiden toiminta muistuttaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa.

282 Tästä seuraa, että ainoa argumentti, jonka kantajat ovat esittäneet suoritettua vähennystä vastaan, eli se, että niihin etuyhteydessä oleville myyntiä harjoittaville yhtiöille ei ole maksettu mitään palkkiota, ei voi saattaa mainitun vähennyksen lainmukaisuutta kyseenalaiseksi, koska vähennys voidaan tehdä myös silloin, kun kauppiaiden toiminta muistuttaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa ja kun ne saavat tietyn voittomarginaalin, vaikka mitään palkkiota ei ole tosiasiallisesti maksettu.

283 Tältä osin on täsmennettävä, että kantajat eivät kiistä riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 45 ja 53 perustelukappaleessa esitettyjä väitteitä, joiden mukaan niiden elektronisia vaakoja yhteisössä myyntiin saattamien yhtiöiden toiminta muistuttaa palkkioperusteisesti toimivan edustajan toimintaa erityisesti siksi, että ne laskuttavat kaikki riippumattomille asiakkaille tapahtuneet vientimyynnit, määrittelevät myyntihinnat ja ottavat suoraan vastaan tilaukset asiakkailta.

284 On myös huomattava, että kantajat eivät kiistä myöskään sitä, että niihin etuyhteydessä olevat yhtiöt myyvät niiden elektronisia vaakoja riippumattomille asiakkaille niiden itse mainituista vaa'oista maksamaa hintaa korkeammalla hinnalla ja saavat näin voittomarginaalin.

285 Kantajien näkemystä ei missään tapauksessa voida hyväksyä, vaikka sitä voitaisiin tulkita siten, että neuvosto ei ole riidanalaisessa asetuksessa osoittanut, että niihin etuyhteydessä olevat myyntiä harjoittavat yhtiöt saisivat voittomarginaalia toiminnastaan.

286 Ei ole ilmeisen väärin katsoa, kuten neuvosto on tehnyt, että hinnan, jonka myyntiä harjoittavat yhtiöt perivät riippumattomilta asiakkailtaan, on välttämättä sisällettävä palkkio mainittujen yhtiöiden osallistumisesta kyseessä olevien tuotteiden myyntiin saattamiseen yhteisössä tai vähintään katettava tähän osallistumiseen liittyvät kulut.

Muuten ei voitaisi katsoa, kuten neuvosto on riidanalaisessa asetuksessa katsonut, eikä tätä ole vastustettu, että näiden yhtiöiden toiminta muistuttaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa.

287 Lisäksi on mainittava, että neuvosto on käsiteltävänä olevassa asiassa laskenut kohtuullisen voittomarginaalin kantajiin etuyhteydessä oleville myyntiä harjoittaville yrityksille tiettyjen todellisten tietojen perusteella.

288 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 45 perustelukappaleesta ilmenee, eivätkä kantajat ole tätä vastustaneet, että vähennyksen määrän laskemisessa otettiin huomioon kantajiin etuyhteydessä olevien kauppiaiden myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset. Näin ollen neuvosto on määrittänyt näiden yhtiöiden voittomarginaalin yksin niiden omien kustannusten, jotka niiden myymien elektronisten vaakojen myynti- ja ostohinnan eron selvästi täytyy kattaa, perusteella lisäämättä siihen edes voittomarginaalia vastaavaa määrää.

289 Siten käsiteltävänä oleva peruste ja näin ollen myös kaksi kyseessä olevaa kanneperustetta on hylättävä.

290 Edellä esitetyn perusteella kanne on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

291 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne on velvoitettava neuvoston vaatimuksen mukaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

292 Komissio vastaa työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan perusteella omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(ensimmäinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Shanghai Excell M&E Enterprise Co. Ltd ja Shanghai Adeptech Precision Co. Ltd velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut.

3) Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Tiili Dehousse Wiszniewska-Białecka

Julistettiin Luxemburgissa 18 päivänä maaliskuuta 2009.

Allekirjoitukset

Sisällys

Asian tausta . . . . . II - 574

A Alkuperäinen tutkimus ja alkuperäinen asetus . . . . . II - 574

B Uudelleentarkastelumenettely . . . . . II - 576

C Riidanalainen asetus . . . . . II - 577

Asian käsittely ja asianosaisten vaatimukset . . . . . II - 579

Lausunnon antamisen raukeamista koskeva vaatimus . . . . . II - 583

A Asianosaisten lausumat . . . . . II - 583

B Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta . . . . . II - 584

Asiakysymys . . . . . II - 588

A Toinen ja kolmas kanneperuste, jotka koskevat perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen ja toisen luetelmakohdan rikkomista . II - 588

1. Asianosaisten lausumat . . . . . II - 591

2. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta . . . . . II - 593

B Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisen alakohdan rikkomista . . . . . II - 598

1. Alustava arviointi . . . . . II - 598

2. Asianosaisten lausumat . . . . . II - 600

3. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta . . . . . II - 602

C Neljäs kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdan rikkomista . . . II - 610

1. Asianosaisten lausumat . . . . . II - 612

2. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta . . . . . II - 613

D Viides ja kahdeksas kanneperuste, jotka koskevat perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan rikkomista . . . . . II - 620

1. Asianosaisten lausumat . . . . . II - 621

2. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta . . . . . II - 623

a) Ensimmäinen peruste, joka koskee laskennallisen normaaliarvon määrittämistä tarkastamattomien ja puutteellisten tietojen perusteella . . . . . II - 624

b) Toinen peruste, joka koskee Toshiba Indonesialle vahvistetun voittomarginaalin ilmeistä soveltumattomuutta . . . . . II - 630

c) Kolmas peruste, joka koskee syrjintää . . . . . II - 631

E Kuudes ja seitsemäs kanneperuste, jotka koskevat perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan rikkomista . . . . . II - 632

1. Asianosaisten lausumat . . . . . II - 633

2. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta . . . . . II - 636

a) Toshiba Singaporen myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sisällyttäminen laskennallista normaaliarvoa koskevaan laskelmaan . . . . . II - 637

b) Toshiba Singaporelle ja Toshiba Japanille maksettuihin edustajanpalkkioihin perustuvien oikaisujen tekemättä jättäminen . . . . . II - 638

c) Vientihinnan oikaiseminen edustajanpalkkioiden perusteella . . . . . II - 640

Oikeudenkäyntikulut . . . . . II - 644